HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Buh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60629 — Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 38. — Sobota (Saturday) 18. září (September) 1976 — Cena 25 centů

SV. LUDMILA spolu se sv. Prokopem z deskové malby, pocházející z gotického kostela sv. Petra v Dubečku u Prahy, z doby před r. 1400.

O země Česká, kdyby sis uvědomila, jak drahocenným darem jsi byla obdařena, jak jasného světla paprsky jsi ozařována, jak mocná ochránkyně svou přímluvou tě podporuje, chápala bys, k jak nesmírné radosti a veselí příčina se ti naskytuje! O kdybys uvážila, jak slavný poklad byl v tobě uložen, jistě bys ve veliké úctě a slávě chovala dar Bohem tobě svěřený! Boj se tedy, aby nevděčnost tvá nespoutala rukou dárcových, neboť zajisté bys při svých prosbách větší úspěch měla moci pokladu tobě svěřeného, kdybys ho bedlivěji ostřížala! Uvědom si, že z tvého středu matka věřících a podporovatelka víry křesťanské vavřínem oživčená do nebes odešla, matka, pravím, které se již na výsosti pocty dostalo a jež k Bohu přistoupila, aby za tebe orodovala, jestliže se hodnou ukážeš! Oslavuj památku dne, kdy se ona počala v nebi radovati, aby sis zasloužila účastenství v její radosti! Za šťastnou se pokládej, že oslavuješ štěstí té, která ze tvého středu do nebe byla přejata! Ať je ti tento den posvátný a ať není v něm dovoleno konati práce služebné, aby sis tak zasloužila se svatou Ludmilou v nebi věčný svátek slaviti! Ať všechny tvé chrámy světí slavně tento tak velký svátek, ať se ústa ozývají v ladném souzvuku, ať hlas neumlká v zbožném nápěvu, ať varhany znějí ve vítězném hlaholu, ať srdce zplna plesá v svatém jásotu, ať se kněží i obecný lid, starí s mladými, paní s pannami a stejně bohatí i chudí radují z této svátební nádhery! Neboť šiřitelka víry u matka slovutná jako milá přímluvkyně laskavě v nebi oroduje za všecky ty, které uvidí zbožně se účastnící její slavnosti! O šťastná země Česká, šťastnou záštitou chráněná! O kolik pak jest zemí, které postrádají takové opory a které by zajisté přeradostně jásaly, kdyby ji měly! Ať se tedy ozývají ústa kazatelů k chvále a slávě tak velikého svátku, o němž nás Boží zázraky z nebe poučily!

Skupina chorvátských exulantů unesla americké letadlo

New York. — V pátek 10. září skupina pěti chorvátských přistěhovalců, žijících v USA, čtyři muži a jedna žena, unesli letadlo společnosti TWA Boeing 727 na cestě z New Yorku do Chicaga s 88 osobami na palubě a donutila je k letu do Paříže přes Montreal, Newfoundland, Island a Londýn. Únosci požadovali, aby přední americké noviny otiskly jejich prohlášení, obsahující požadavek nezávislosti Chorvátska od Jugoslávie a "srbské tyranie". Z letadla pak byly házeny nad New Yorkem, Chicagem, Montrealem, Londýnem a Paříží letáky se stejným požadavkem. Americké noviny většinou vyhověli jejich přání.

Předtím umístili tito chorvatší nacionalisté v New Yorku na velkém ústředním nádraží bombu, která vybuchla, když se ji policisté snažili zneškodnit; jeden policista byl přitom zabit a tři jiní byli těžce zraněni.

V Paříži na letišti francouzské autority daly ihned umístit před letadlo dvě vozidla a vypustit vzduch z pneumatik letadla. Pak policie dala únoscům ultimátum a tři možnosti na vybranou: být zastřelen ostrostřelci, vzdát se jugoslávské vládě či vzdát se americké vládě. Překvapení únosci nejdříve prohlásili, že dosáhli svého cíle, protože chorvátské věci byla dána náležitá publicita, a pak si zvolili třetí alternativu. Proto byli potom přepraveni do Spojených států, kde budou postaveni před soud kvůli vraždě a vzdušnému pirátství. Za vzdušné pirátství mohou být odsouzeni k 20 letům vězení a kvůli vraždě k trestu smrti.

ENGLISH SECTION INSIDE

POZVÁNÍ NA NÁRODNÍ DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milí čtenáři, krajané a přátelé!

srdečně zveme vás, vaše přátele a známé na Národní den českých katolíků, který pořádá chicagská oblast Národního svazu českých katolíků v neděli 19. září 1976 ve Wozniakově zahradní restauraci, 2530 So. Blue Island v Chicagu. Nemáte-li auto, můžete se k Wozniakům dostat Blue Island autobusem (čís. 60), z kterého vystoupíte u Western Ave.

Chutné domácí obědy, které pro vás připraví osadnice od Blahoslavené Anežky české za vedení "Ma" Průša, se budou podávat od 12 hod., kdy se začne čepovat i u baru.

Program začne ve 2:30 hod. Hlavním řečníkem bude předsedkyně Národního svazu českých katolíků Mrs. Mildred R. Janda. Modlitba: Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb u sv. Prokopa. Obřadník dne: p. Karel Chrobák.

V zábavním programu dvoučinná a mládež Moravské kulturní společnosti zatančí naše tance v překrásných původních krojích. Klub Domov v roce amerického bicentennia chce vzpomínkou na "Vlastenecké besedy" — které v době národního probuzení šířily u nás doma národní uvědomění, — poukázat na nutnost uchování a probuzení k novému životu vlasteneckého ducha našich předků, zvláště v roce, kdy Spojeným státům vyprošujeme hojnost požehnání do budoucnosti, na jejímž dalším utváření i v dnešní těžké době se chceme účinně podílet.

V zahradě Wozniakovy restaurace Klub Domov bude mít stánek s domácím pečivem a u "Šatlavy" kromě pouťových koňaků si budete moci koupit žitný chléb s uzeným, salámem a kyselou okurkou. V tombole budete moci zkusit své štěstí, a při harmonice Ludvy Rafaje si zazpívat z plných plic, protože po svatém Václavu už pak brzy začne foukat vítr ze strnišť...

A když už jsme u svátku sv. Václava, dovolíme si Vás pozvat ještě na jednu naši chicagskou krajanskou událost; na slavnostní svatováclavské české bohoslužby u sv. Prokopa na 18. ul. a Allport. Národní svaz českých katolíků udržuje tuto tradici od doby svého založení v r. 1917. Každoročně — o nejbližší neděli svátku sv. Václava (28. září) — pečoval o to, aby v některém z chicagských českých kostelů byla svatováclavská mše. Letos se Distr. svaz chicagský rozhodl mít tuto výroční slavnostní mši sv. k poctě sv. Václava v chrámu Páně sv. Prokopa v neděli 26. září v 10:30 hod. dopoledne, a proto Vás na tyto české bohoslužby zveme co nejsrdečněji.

Za Klub DOMOV:
Ferda Küssel, předseda
Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb
Fr. Uhlířová, tajemnice

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ V CHICAGU

POD ZÁŠTITOU DISTRIKTNÍHO SVAZU Č. K. V NEDĚLI, 19. ZÁŘÍ 1976 VE WOZNIAKOVĚ ZAHRADĚ, 2530 JIŽ. BLUE ISLAND AVE.

Spolupůsobinkují: Česká katolická jednota; Dvory katolických lesníku a lesnic; Jednota Katolický dělník; Katolický Skaut; Klub Domov; Pěvecký sbor Lyra; Moravská kulturní společnost; Katolické kluby, spolky a naše bývalé české osady.

Výborná domácí kuchyně otevřena od 12. hod.; PROGRAM začne ve 2:30 hod. odpol. Hlavní projev: Mildred R. Janda, předsedkyně Národního svazu Č. K. — Zábavní část: Moravská kult. spol. a Klub Domov, Šatlava — Stánky — Výhry. Od 5 hod. odpol. začne vyhrávat k tanci i poslechu známá kapela F. Zákrocký. — Vstupné: $1.

Sloupek informací

JEŠTĚ K MAO-VI; O KOMUNISTICKÝCH PŘEDSTAVÁCH O EVROPĚ, A K VOLBÁM VE ŠVÉDSKU

Palcové titulky o smrti Mao Ce-tunga vystřídal bezpočet komentářů, které se po pohřebních slavnostech stanovených na 18. září jistě dále rozmnoží, neboť z toho, který čínský pohlavár stál v jaké asi blízkosti pozůstatku zemřelého diktátora budou bystré i méně chytré hlavy usuzovat, kdo bude nejpravděpodobněji jeho nástupcem. Snad to někdo uhodne a strefí se do pravého, řekne jméno funkcionáře, jenž v komunistické straně Číny a tím i pro správu státu bude v nejbližší době platit za nejvyššího hodnostáře země. Avšak nestane se ničím víc, ba, možná bude velmi brzy vystřídán někým jiným.

Víme z historie národů i našeho vlastního například že některé jejich vůdčí osobnosti jim vtiskly pečeť svého myšlení a konání. Převážně k jejich dobru, často však i k neprospěchu. Úmrtím Mao Ce-tunga skončila pro dnes skoro miliónovou Čínu jedna éra: v průběhu čtvrtstoletí se ze zaostalé země stala pátou atomovou velmocí; co bych však hodnotil ještě víc je to, že pozastavila své pravidelné vlny hladomorů. Jakými prostředky se toho dosáhlo, to je jiná otázka. Faktem je, že se například Organizace Spojených národů o její morálně-politické pozadí zprvu příliš nestarala, a přizváním ke spolurozhodování o světě pomohla Maově Číně z diplomatické izolace. A nebylo by správné nepřiznat, že k tomuto jejich kroku přispěla vláda Spojených států, jejíž poslední dva prezidenti se rádi jezdili do Pekingu představovat. Tomu příštímu, myslím, přejde chuť...

I ony tučné titulky v novinách a zasvěceně znějící komentáře v televizi mají pravdu, když tvrdí, že v komunistické Číně se nyní "bojuje o moc". Je ovšem třeba dodat, že onen zápas je v běhu již delší dobu. Jak Maoův věk, tak zprávy a obrázky z jeho posledních veřejných vystoupení ukazovaly, že i fyzicky a duševně byl takřka **bezvládný, bezmocný** chceme-li tak říci. Situace v Číně se nebezpečně vyhrotila po smrti jeho dlouholetého spolupracovníka a osobního přítele Čou En-laje v lednu tohoto roku: byl jeho ministerským předsedou a tvůrcem zahraniční politiky; jím navržený nástupce Teng byl soupeřící mocenskou klikou na jaře odstraněn. Čtenáři Sloupku si vzpomenou; pohovořili jsme si tu už o některých podrobnostech (HN 26. června a 17. dubna).

Krizové údobí, jež nyní komunistickou Čínu naplno očekává, je nebezpečné pro celý svět zvláště v jednom směru: vzhledem k jejímu nynějšímu postavení v mezinárodní politice. Sovětský svaz jistě bude hledat cesty, jak do onoho mocenského boje zasáhnout a přihrát si svoji politvičku, jak průběh zápasu o funkce v Pekingu ovlivnit - třeba i z "off-sajdu"

□

"ZA JAKOU EVROPU BOJUJÍ KOMUNISTÉ?"

Tak byl nadepsán seriál článků, které vycházely na pokračování v červenci tohoto roku v pražském RUDÉM PRÁVU, orgánu komunistické strany Československa. Evropa je naší starou vlastí, a kdo s ní má jaké plány nás musí zajímat i proto, že jde o nejbližšího spojence USA. Se západní částí tohoto kontinentu mají Spojené státy úzké politické a — v rámci NATO — i vojenské vztahy. A existuje řada důkazů o tom, že na východ od české Aše, ve státech obsazených sovětskými armádami, mají Spojené státy miliony, desítky miliónů přátel mezi obyvatelstvem, jemuž - jak historie americké revoluce, tak i její výsledky — zůstávají vzorem demokratického pořádku.

Tyto skutečnosti jsou samozřejmě známy i ideologům komunismu a pracovníkům jeho mocenského aparátu. Jednali o nich na červnové konferenci i zástupci evropských komunistických stran ve východním Berlíně: nyní se postupně dovídáme, k jakým závěrům došli a co plánují pro nejbližší budoucnost.

O situaci v Evropě konstatovali především: "Osud kontinentu, na kterém proti sobě stojí hlavní síly socialismu a imperialismu, byl řešen v ostrých srážkách pokroku a reakce uvnitř jednotlivých zemí i na mezinárodní aréně. Tento boj pokračuje. Historický význam má princip neporušitelnosti hranic, vzniklých v Evropě v důsledku porážky fašismu a poválečného vývoje."

"Že "socialismem" a "pokrokem" nazývají komunisté nadvládu jediné, jejich totiž politické strany, a "reakcí" pak stoupence každého jiného společenského systému — to je, či mělo by být každému z nás známo. Jednou ze zmíněných "ostrých srážek", k nimž na evropském kontinentě po druhé světové válce došlo mezi komunisty a demokraty byl převrat v Československu v únoru 1948. Jestliže citovaný komunistický autor hovoří o "principu neporušitelnosti hranic", nekritizuje samozřejmě například vpád armád pěti států Varšavského paktu do naší staré vlasti v srpnu 1968 ale pochvaluje si dohodu vítězných velmocí druhé světové války, uzavřenou začátkem roku 1945 v sovětské Jaltě, která podstatnou část východní Evropy (včetně Československa) přidělila "zájmové sféře" SSSR.

Komunisté píší, že jejich červnové zasedání "došlo k závěru o nutnosti další aktivizace úsilí za dosažení nových horizontů". Co je tím "horizontem" se opisuje a napovídá mimo jiné touto větou: "Z celého jednání konference v Berlíně i z jejího dokumentu je zřetelné přesvědčení komunistů, že existují velké možnosti pro formování celoevropské protiválečné koalice různých sociálních vrstev". To tučné vytisknutí nařídil sazeči komunistický autor komentáře o evropských plánech komunismu, z něhož cituji, a který si přál i zdůraznění těchto slov: **"Zvlášť podstatně by mohla dělnická třída přispět k demokratickému vývoji Evropy, kdyby sjednotila na národní i mezinárodní úrovni úsilí svých silných odborových organizací.** Proto komunisté podporují rostoucí tendenci k odborové jednotě."

Opět je třeba převést komunistické pojmy do řeči nám srozumitelné: "protiválečnou koalicí" je míněn svazek "lidí různých politických a náboženských přesvědčení, ateistů i věřících, žen i mládeže", vedený samozřejmě komunisty. Pamětníkům poválečného vývoje v Československu se tím připomíná "Národní fronta". A ovšemže "demokratický" znamená ve slovníku pražského novináře "komunistický". "Jednota" odborů-unií, to je dávná láska komunistických taktiku mocenského boje, kterou obyčejně začíná jejich snaha vyhrát v "třídním zápase" nadvládu v tom kterém státě — a nyní v kontinentech. Nakonec se tím nijak netají. Citovaný autor pražského RUDÉHO PRÁVA napsal:

"Strategickým záměrem evropských komunistů je dosahovat změny v poměru třídních sil ve prospěch revolučního boje". Na konferenci ve Východním Berlíně byla prý "tvořivě rozpracována" příslušná "politická linie boje". — *Zní to hrozivě, avšak nemusíme mít pro strach uděláno, jestliže víme, že plán schválila podle přiznání Prahy jen "většina delegací" evropských komunistů — tedy ne všechny! — a jestliže si důsledky tohoto nebezpečí uvědomíme předem.*

□

VOLBY VE ŠVÉDSKU

Konají se v neděli 19. září. Švédsko je země, která se neutralitou ve dvou světových válkách — (ale především dobře prováděnou politikou svých vlád v tomto století) — dostala mezi vedoucí hospodářskou "pětku" životní úrovně. V posledních letech byla v několika statistikách dokonce první před Švýcarskem, Spojenými státy, Německou Spolkovou republiku a Holandskem. Volí se 349 poslanců — parlament je nejdůležitějším zákonodárným orgánem Švédska.

Již 44 let jsou tam vedoucí politickou silou sociální demokraté; nynější 30letý král Carl XVI. Gustav je jen reprezentantem státu, jehož hlavou je ve skutečnosti již od roku 1969 mladý Olof Palme, předseda strany demokratických socialistů, narozený v roce 1927. Svým zahraničně politickým rozhodováním upomíná poněkud na našeho kanadského souseda Trudeau. — Někdy se může zdát až přespříliš prokomunistický, ale v jeho případě se to dá omluvit tím, že švédská neutralita mu káže brát ohled na Sověty, které jsou od Švédska takřka na dosah ruky. Vytýká se mu také daňová politika, ale zatím odešli (bez potíží!) ze země jen ti, kdo těch peněz měli až moc.

K volbám ve Švédsku půjdou letos poprvé voliči 18 let "staří". Počítá se s tím, že pomohou Palmemu k dalšímu mocenskému mandátu. Není však jistý. Četl jsem v **komunistických** novinách: "Poslední průzkumy veřejného mínění uvádějí, že v současné době by koalice tří buržoazních stran měla naději na úspěch". A četl jsem 8. září v **chicagské** TRIBUNĚ, že 51 procent švédských voličů dává toho času přednost Straně středu, Konzervativní a Liberální straně. Uvidíme, jak to dopadne. V *každém případě však vyhraje ve Švédsku demokracie. A to je dobré vědět, když myslíme* na Evropu, odkud většina z nás pochází.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623
Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

September 18, 1976 — Vol. I., No. 38.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY.
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE.
SOUSTRUŽNÍKY.
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obráběni kovu: pozorně snažívé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

LETEM SVĚTEM

Peking. — Ve čtvrtek 7. září zemřel v Pekingu ve věku 82 let předseda Mao, jeden z čelných zakladatelů čínského komunismu. Osm set miliónů Číňanů jej povinně i upřímně oplakávalo po osm dní. Pod jeho vedením se před 27 roky komunistické hordy zmocnily kontinentální Číny, uvrhly ji do hrozného otroctví, které má obdobu pouze v Sovětském svazu, vlasti komunismu; násilím však Mao donutil Čínu k tomu, aby společně obdělala každé políčko, a tak se dostalo denního přídělu rýže na každého.

Džengischán a Tamerlan by se asi zhrozili nad tím, že Mao poslal na popraviště desetimiliony odpůrců komunismu. — Je zajímavé, jak krátce psal denní tisk v Československu o smrti tohoto velikána rudé Číny. Celou věc odbyl třemi (ČTK) řádky: Pekingský rozhlas oznámil, že včera 9. 9. krátce po půlnoci místního času zemřel předseda ústředního výboru KS Číny Mao Cetung. — Dosud není možno předvídat, koho 195-členný Ústřední výbor komunistické strany Číny vyvolí Maovým nástupcem. Mao byl revolucionářem od kosti, vládl jako mandarín a slíbil svým poddaným, že v Číně revoluce neskončí nikdy. Tento jeho příslib je nemilosrdně plněn.

• • •

Washington. — Sovětské bojové letadlo MIG-25, unesené do Japonska sovětským pilotem *Viktorem Ivanovičem Belenko*, který už přiletěl do USA, bylo rozebráno a právě je studováno vojenskými odborníky. Nabyté poznatky mohou mít vliv i na US rozpočet pro vojenské letectvo. Shledá-li se, že MIG-25 je lepší a účinnější než obdobná americká letadla F-4, F-14, F-15 a F-16, bude rozpočet na US vojenské letectvo silně zvýšen; zjistí-li se však, že Spojené státy se nemají od sovětského letectva čeho obávat, rozpočet pro výrobu US bojových letadel může být snížen. Podle prvních dojmů se zdá, že sovětské letadlo je sice rychlejší než jsou obdobná americká letadla, že však v oboru elektroniky je Sovětský svaz daleko vzadu za Spojenými státy. Pilot Belenko se nyní skrývá v USA před sovětskými agenty.

• • •

Kapské město. — Ve čtvrtek 9. září stovky barevných Jihoafričanů poprvé vnikly do bělošských čtvrtí Kapského města a prováděly tam rasové násilnosti. Při srážkách s policií bylo zastřeleno 22 barevných, a poprvé se bránili i běloši v civilu. Za prvních 12 týdnů rasových nepokojů v Jižní Africe přišlo o život celkem 333 lidí, z čehož byli tři běloši.

• • •

New Delhi. — Británie vlastní od roku 1849 jeden z nejslavnějších diamantů světa, 109-karátový Koh-i-noor, který byl vsazen do královské koruny a je v Londýně vystaven mezi královskými klenoty. Nedávno pakistánský ministerský předseda Zulfikar Ali Bhutto napsal britskému premiérovi James Callaghanovi, že prý diamant patří Pakistánu a žádal o jeho vrácení. Indičtí znalci diamantů však tvrdí, že tento diamant je ve skutečnosti indického původu, a že tedy pouze Indie má právo požadovat jeho vrácení.

• • •

Paříž. — Do Paříže došla zpráva, že v listopadu 1975 se v Mekongské deltě upálilo k smrti 12 budhistických mnichů a řeholnic na protest proti pronásledování budhistického náboženství vietnamskými komunisty. Komunisté se pak zmocnili zbytku upálených a zavřeli budhistický klášter ve Phu Hiep.

• • •

Inverness. — Čtyřicet anglických a amerických vědců a jejich pomocníků dosud pátrá v jezeře Loch Ness po pověstné obludě. Hlubinné fotografování a televize neměly úspěchu. Zato však prý pomocí zvukových přístrojů se zjistilo, že v hlubinách jezera asi žije 10 až 50 neznámých, 10 až 15 metrů dlouhých zvířat, živících se rybami a dýchajících žábrami. Mohli by to být obrovští prehistoričtí mlocí či čolci, hadovité podoby, vážící 1.5 až 2 tuny. Vědci skončí svou práci už v tomto měsíci, když se jim nepodaří podat nezvratné důkazy o existenci či neexistenci lochnesské obludy. Dosud největší změřená hloubka v tomto jezeře je 325 metrů (asi 1080 stop).

• • •

Paříž. — Řeckokatolický patriarcha Libanonu Maximos V. Hakim řekl při interview dopisovateli pařížských novin "Figaro", že v Libanonu po boku milic palestinských uprchlíků bojuje také mezinárodní brigáda, sestávající z iráckých, pakistánských a zejména kubánských bojovníků, kteří tam byli posláni přímo z Angoly. Už byl také zajat větší počet Kubánců a tím se přišlo na účast mezinárodní komunistické brigády v libanonské civilní válce.

Podle jeho názoru válka v Libanonu však není občanskou válkou. Nikdy nebyla válkou náboženskou, nýbrž válkou Libanonců proti milicím Palestinců. Rozdělení Libanonu na dvě části by znamenalo konec této země. Proto jak katolické tak i mohamedánské náboženské autority jsou zásadně proti rozdělování Libanonu.

• • •

Washington. — Noviny "Washington Post", citující informované washingtonské kruhy, přinesly zprávu, že podle anglo-amerického plánu by byla rhodéské bělošské menšině poskytnuta mezinárodní záruka ve výši 1.6 až dvou biliónů dolarů v případě, že odevzdá černošské většině v Rhodésii vládní moc. Tajemník Kissinger mluvil o tomto plánu v Curychu s jihoafrickým premiérem John Vorsterem.

• • •

Nicosia. — V řecké části Cypru se konaly volby do parlamentu. Zvítězili přívrženci řeckého orthodoxního arcibiskupa Makariosa nad konservativní demokratickou stranou Glafkose Cleridesa. Arcibiskup Makarios chce, aby Cypr byl neutrálním mezi západem a východem, a problém turecké okupace severních 40 procent ostrova chce vyřešit "dlohodobým zápasem". Clerides je ve svých politických názorech vysloveně prozápadním.

• • •

Bangkok. — Po komunistickém vítězství v Jižním Vietnamu 30. dubna 1975 mnozí jihovietnamští piloti uprchli do Thajska na více než 125 vojenských letadlech, předtím darovaných vládě presidenta Thieu Spojenými státy. Ačkoliv vítězní vietnamští komunisté si činí nároky na vlastnictví těchto letadel, Spojené státy je považují za svá a nyní je odvolaly z Thajska. Thajsko je prozatím také jediná země v jihovýchodní Asii, která přijímá stále rostoucí počet jihovietnamských uprchlíků a nevrací je zpět hanojské vládě. Bude-li však příliv uprchlíků z Vietnamu pokračovat, bude se musit o věci jednat v OSN, protože Thajsko nemá pro tyto uprchlíky práci.

• • •

New Delhi. — Tři miliony vládních zaměstnanců v Indii dostalo rozkaz omezit své rodiny na tři děti. Kdo bude mít více dětí, neobdrží ani zvýšení platu ani lékařské ošetření zdarma, ani mu nebude vládou přidělen byt. Indická vláda vede boj proti vysoké porodnosti své země. Potraty a antikoncepční prostředky se ukázaly neúčinnými. Asi tři miliony Indů už bylo nuceně i dobrovolně sterilisováno, ale to všechno ještě nepomáhá snížit indický populační přírůstek.

• • •

Káhyra. — Guerilové hnutí PLO (Palestine Liberation Organization), jež se prohlašuje za zástupce Palestinců vyhnaných Izraelity ze země "Filišťanů" bylo nyní jednohlasně přijato za 21. člena Arabské ligy. Ostatní členové této ligy jsou nezávislé arabské země.

Mexiko. — Poměr mexického peso k US dolaru byl po 24 let uměle udržován na stejné výši: za jeden dolar bylo 12.5 pesos. Následkem vysoké inflace se však v Mexiku životní potřeby rychle zdražovaly. Toto pak vedlo ke snížení počtu cizích turistů, pro které se cestování v Mexiku stávalo příliš drahé. V roce 1974 přijelo do Mexika 3.36 miliónů cizích turistů, v roce 1975 pak už pouze 3.21 miliónů. Také vývoz z Mexika se snížil, neboť mexické produkty se stávaly pro cizinu příliš drahými. Vloni dosáhl schodek mexické platební bilance s cizinou 3.7 biliónů dolarů; celkem Mexiko dluží cizině 19 biliónů dolarů. Kvůli silné inflaci pak také cizí majitelé kapitálu se zdráhali v Mexiku investovat. Pro nápravu této situace se nyní mexická vláda rozhodla provést devalvaci pesa na jeho skutečnou hodnotu; zároveň zrušila nucenou paritu pesa s cizími měnami a ponechala fluktuaci jeho hodnoty. Američané mohou nyní náhle v Mexiku obdržet za svůj dolar o 39 procent více než dříve. Mexická vláda doufá, že tímto opatřením přitáhne do Mexika cizí turisty i cizí kapitál, a že zároveň mexické produkty se v cizině stanou vítanějšími. Hlavně to však pomůže četným mexickým rodinám, jejichž otcové pracují v USA a svým rodinám do Mexika posílají pravidelně část svého zdejšího výdělku.

• • •

Montevideo. — Nový uruguayský president Aparicio Mendez, 72letý, silně konservativní, chce vést svou zemi podle vzoru jejího souseda Brazilie. Všichni přední politikové byli na 15 let zbaveni svých politických práv; čeká se, že mladá generace, která je přijde nahradit, bude poddajnější vůči vládnímu diktátu. Teroristické hnutí Tupamaro bylo rozdrceno už předcházející vládou, která — rovněž po vzoru Brazilie — se nezastavila ani před nacisticko-komunistickým trýzněním politických odpůrců režimu. Nyní ještě by bylo potřebí vyvést zemi z velké bídy; současný režim chce i v této věci následovat brazilského vzoru.

• • •

New York. — Skupina mezinárodních znalců problémů těžby a obchodu zemního oleje předpovídá, že v blízké budoucnosti se tento zdroj energie ve světě stane vzácnějším, protože jeho spotřeba silně stoupá, zatím co jeho těžba bude stoupat pomaleji. Následkem toho se olej i jeho deriváty budou stále zdražovat. Další jeho zdražení ještě přinese neblahá cenová politika arabských i jiných producentů oleje. Dnes se světové rezervy oleje odhalují na 90 biliónů tun, z čehož na Saudskou Arábii připadá 20 biliónů tun, a na celý Blízký východ 50 biliónů tun. Německý specialista Gerhard Bishoff se domnívá, že v roce 1982 Spojené státy spotřebují bilión tun zemního oleje ročně, zatímco jejich rezervy nebudou obnášet více než 4 biliony tun oleje. Spojené státy nyní budou hledat nová ložiska zemního oleje v mělčinách při pobřeží Atlantického oceánu. Svrchu zmínění znalci litují toho, že země se příliš liknavě vracejí k uhlí jako zdroji energie a zároveň legálními zábranami pro ochranu životního prostředí brzdí plnému rozvoji atomové energie.

• • •

Johannesburg. — Také Jižní Afrika nyní prožívá nemalé hospodářské těžkosti. Následkem rasových nepokojů se tam cizí majitelé kapitálu obávají dělat nové investice. Silné klesání cen zlata na mezinárodním trhu způsobuje, že provoz v některých zlatých dolech se nevyplácí, takže některé už byly zavřeny a jiné omezily dolování. Kupování zemního oleje, zbraní a strategického materiálu v cizině za drahé peníze způsobuje Jihoafrické republice schodkovou platební bilanci — (letos v druhém čtvrtletí schodek obchodu s cizinou činil 650 miliónů dolarů) — a zároveň silně zmenšuje domácí zásobu valut. Kapitál prchá ze země, neboť podnikatelé převádějí své peníze pomocí ilegálních metod do ciziny. Inflace dosahuje 12 procent ročně a hospodářský rozmach země klesl na pouhých 2.5 procenta. Šíří se zprávy o brzké nové devalvaci domácí měny (rand), která však může být pouze dočasným lékem pro hospodářské potíže. Také je nutno usilovat o další zlepšení životních podmínek černochů, aby nebyli příliš nespokojeni. Chris Heunis, ministr národního hospodářství, řekl bílým Jihoafričanům o současných hospodářských nesnázích jejich země toto: "My se z toho zase dostaneme; budeme si to však musit zaplatit. Budeme se musit spokojit s nižší životní úrovní. Jiného východiska není". Jihoafričtí běloši si tedy budou musit utáhnout opasky.

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GL-4-9633

Domácí český chléb, moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.
MINARIK'S BAKERY
Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes
5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854
Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

NÁRODNÍ CÍRKEV?

Jeden z poutníků byl nadšen, když slyšel na náměstí sv. Petra v Římě po dlouhé době zase jednou latinsky zpívané Kredo. Tisíce a tisíce lidí z tolika různých končin světa zpívají jedním hlasem, jedním jazykem, jedno společné Vyznání víry. Může být lepší výraz universálnosti a všeobecnosti církve? "Je té ztracené latiny ve mši přece jenom škoda!" povzdechl si poutník.

Druzí ovšem nejsou stejného mínění. V jednom holandském časopise se vzpomíná s "hrůzou" na dobu, kdy zpěváci hlaholili gregoriánské nápěvy při slavné mši a lid tu stál jako němé sloupy bez účasti a bez zájmu. Církev prý ukazovala chlubivé navenek svou universálnost, ale úplně se odcizila lidu a národu.

Nemáme úmysl znovu zavádět diskusi o otázce liturgického jazyka. Nemělo by to už v dnešní situaci smysl. Stále živý však je a zůstane problém církve universální a církve národní.

Víme dobře, že náboženství Starého zákona bylo typicky národní. Jahve, Pán nebe a země, se tu projevuje jako Bůh Izraele, jednoho vyvoleného národa. Náboženství a národnost jsou dvě stránky jedné historické skutečnosti.

Ježíš sám přichází jako vykupitel svého národa, který je poslán jen "ke ztraceným ovcím izraelského národa" (Mt 15,24). Nepřekračuje hranice malého území. Nakonec však učedníkům ohlašuje velké poslání, které znamená radikální změnu postoje: "Jděte do celého světa a učte všecky národy!" (Mt 28,19). Jeho poselství se stává univeerzální, katolické, nadnárodní.

Právem tedy požadujeme od hlasatelů Kristova evangelia, aby se víc a víc zbavovali úzkých pout kmenových, teriroriálních, skupinových. Přehnaný nacionalismus není křesťanský a proto jej odkládáme za zradu katolicismu. Pseudo-Diviš Areopagita vyjádřil tento ideál v krátkém aforismu: "Čím je něco universálnější, tím je to božštější". Přitom měl ovšem na mysli spíše přírodní, vědecké a matematické zákony než nějaké hnutí.

Nikdo z nás nebude pochybovat o správnosti tohoto postoje. Staré přirovnání připodobňuje církev k jednomu chlebu, upečenému z mnoha zrnek, nasbíraných na poli světa a přinesenému na Boží oltář. Ale přece se setkáváme s jistými skutečnostmi, které se do tohoto schématu trochu nehodí. Jsou jisté národy, které jsou typicky křesťanské. Staletí a tisíceletí vytvořila podivuhodnou syntézu. Evangelium a život církve pronikly do zvyků, úsloví, mentality i jazyka národa. Náboženství a národnost se např. u Poláků, Irčanů a Italů znovu slily v jedno. Je to škoda? Je to zrada Kristova poselství?

Jistě ne! Chválíme naopak tuto situaci jako vítězství Kris-

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

25. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, všechna ustanovení posvátného zákona — jsi shrnul do přikázání lásky k tobě a bližnímu. — Dej, abychom je zachovávali, — a zasloužili si tak vejít do věčného života. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY MOUDROSTI (Mdr 2, 12. 17-20)

Bezbožníci řekli: "Číhejme na spravedlivého, podívejme se, zda jsou pravdivá jeho slova, zkusme, jak to s ním skončí.

Je-li spravedlivý Božím synem, ujme se ho a vysvobodí ho z ruky protivníků. Zkoušejme ho soužením a trápením, abychom poznali jeho mírnost a přesvědčili se o jeho trpělivosti. Odsuďme ho k hanebné smrti, zda nalezne ochranu podle svých slov."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JAKUBA (Jak 3, 16-4, 3)

Milovaní! Kde vládne řevnivost a sobeckost, tam je zmatek a kdejaká špatnost. Moudrost shůry je však především čistá, dále pokojná, mírná, poddajná, plná milosrdenství a dobrých skutků, ne obojetná ani pokrytecká. V pokoji rozsévají šiřitelé pokoje semeno, a to pak jako plod vydá spravedlnost.

Odkud vznikají války, odkud boje mezi vámi? Jen a jen z vašich špatných žádostí a ty pak používají k boji vašich údů. Žene vás touha něco mít, ale vycházíte naprázdno; máte chuť vraždit a zmítá vámi nenávist, a přesto nemůžete dosáhnout ničeho; bojujete a válčíte, ale nic nemáte, protože neprosíte. A i když prosíte, nic nedostáváte, protože prosíte špatně: chcete to potom rozplýtvat na své špatné žádosti.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 9, 30-37)

Když Ježíš a jeho učedníci sestupovali s hory, procházeli Galileou; nechtěl však, aby o tom kdo věděl, neboť učil své učedníky a říkal jim: "Syn člověka je vydáván do rukou lidí a zabijí ho; a až bude zabit, po třech dnech vstane." Oni však tomu slovu nerozuměli a báli se ho zeptat.

Přišli do Kafarnaum. A když byl doma, ptal se jich: "O čem jste cestou uvažovali?" Ale oni mlčeli, neboť se mezi sebou cestou dohadovali, kdo je z nich největší.

Ježíš usedl, zavolal svých Dvanáct a řekl jim: "Chce-li kdo být první, buď ze všech poslední a služebník všech."

Pak vzal dítě, postavil je doprostřed nich, objal je a řekl jim: "Kdo přijme jedno z takových dětí ve jménu mém, přijímá mne; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal."

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Heječla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Tu Nabuchodonosor král ustrnul, spěšně vstal a řekl svým dvořenínům: „Zdali jsme neuvrhli tři muže svázané doprostřed ohně?"

Ti odpovídajíce králi, řekli: „Ano, králi!"

Král chopiv slovo řekl: „Aj, já vidím čtyři muže rozvázané, ani se procházejí uprostřed ohně, a není žádné poruchy na nich. A tvářnost čtvrtého podobna jest synu božímu."

Tu přistoupil Nabuchodonosor ke dveřím peci, v níž hořel oheň, a řekl: „Sidrachu, Misachu a Abdenago, služebníci Boha nejvyššího, vyjděte a pojďte sem!"

I vyšel Sidrach, Misach a Abdenago z prostřed ohně. A shromáždivše se satrapové, úředníci, soudci a velmoži královští shledali, že žádné moci neměl oheň na těla jejich, že ani vlas hlavy jejich nebyl opálen, že spodky jejich nedoznaly škody, a že ani puchem ohně nenačichli.

Tu zkřikl Nabuchodonosor: „Požehnaný Bůh jejich, Bůh Sidracha, Misacha a Abdenaga, jenž poslal anděla svého a vytrhl služebníky své, kteří důvěřovali v něho! Slova králova nedbali a vydali svá těla, jen aby nemusili sloužiti a klaněti se žádnému bohu, kromě Bohu svému. Proto vydávám ustanovení, aby každý kteréhokoliv národa, kmene neb jazyka, kdokoliv by mluvil rouhavě proti Bohu, Sidrachovu, Misachovu a Abdenagovu, popraven byl a dům jeho rozbořen. Neboť není jiného Boha, který by mohl tak vysvoboditi."

Poté povýšil král Sidracha, Misacha a Abdenaga v župě Babylonské k předešlým úřadům. *Dan. 3.*

Víru nezapřeme!

Musíme obdivovati tři druhy Danielovi, jak neochvějně se postavili proti samému králi, když je nutil k modloslužbě. Pravil jim výhrůžně: „V tu chvíli, jak uslyšíte zvuk rohu, ...padnouce, klanějte se soše. Nebudete-li však chtíti se klaněti, v tu chvíli uvrženi budete do peci, do hořícího ohně." Bez váhání a beze strachu, svorně a jednomyslně králi odpověděli: „Netřeba nám ani, abychom ti na to odpověděli. Neboť hle, Bůh náš, jejž ctíme, může vytrhnouti nás z peci, z hořícího ohně, a z rukou tvých, ó králi, vysvoboditi. Avšak i kdyby to nebyla jeho vůle, známo buď králi, že bohů tvých ctíti a zlaté soše klaněti se nebudeme!"

Z těchto slov mladých dvořanů vyznívá pevná víra a nezlomná naděje v jediného pravého Boha. Věří a ani dost málo nepochybují, že všemohoucí Bůh je nad nimi. Věří, že jejich život jest v rukou Božích. Počínají si tak rozhodně a neohroženě jako pozdější mučedníci křesťanští, kteří čerpali sílu ze slov Pána Ježíše: „Nebojte se těch, kteří zabíjejí tělo, duše však zabíti nemohou, ale bojte se spíše toho, jenž může duši i tělo zatratiti do pekla. — U vás však jsou sečteny i všecky vlasy na hlavě vaší. Nebojte se tedy. — Každého, kdo mě vyzná před lidmi, vyznám i já před Otcem svým, jenž jest v nebesích." Kdo by však mě zapřel před lidmi, toho zapru i já před Otcem svým, jenž jest v nebesích." Mat. 10, 28, 33. „Nelekejte se.... Ani vlas s hlavy vaší nezahyne." Luk. 21, 18.

S vírou a důvěrou v Boha není se čeho báti.

Tento příklad ze starozákonních dějin pěkně nám ukazuje, jaký má člověk užitek z víry, naděje a lásky k Bohu: Nemusí se ničeho bát. Kdo má Pána Boha, má všecko. Učitel církevní Petr Ravenský píše: „Vše má člověk, který má sebe. Sebe má jedině ten, který má Boha. Boha však má, kdo v něho věří, a jej jako svého Stvořitele vyznává." Svatý Augustin připomíná nutnou potřebu víry: „Těm, kteří chtějí dosáhnouti pravé blaženosti, jest především třeba pravé víry, jak nás o tom poučuje apoštol Pavel, řka: Bez víry nelze líbiti se Bohu. — Jest tedy jisto, že nikdo pravé blaženosti nemůže dosáhnouti, leč by se líbil Bohu, a Bohu, že se nikdo líbiti nemůže, leč skrze víru."

Všimněme si, jaké vlastnosti musí míti naše víra.

Ovšem víra musí míti určité vlastnosti. Musíme věřiti katolicky. Musíme věřiti všecko bez výjimky, čemu církev katolická učí. Tak to žádá Ježíš Kristus, když při nanebevstoupení praví

apoštolům: „Učte je zachovávati všecko, co jsem přikázal vám." Mat. 28, 20. „Neuposlechne-li však kdo církve, budiž tobě jako pohan a publikán." Mat. 18. Musíme věřiti pevně, to jest tak, že ani dost málo nepochybujeme. Naše víra musí býti živá. Musíme totiž podle víry býti živi. O tom poznamenává svatý Jan Zlatoústý: „S učením pravé víry bedlivě střežte i svůj život. Neboť víra bez skutků (dobrých) jest mrtvá, a skutky bez víry rovněž jsou mrtvé. I kdybychom se drželi učení víry, nedbáme-li o ctnostný život, nic nám to neprospívá. Naopak, i kdybychom dbali o své mravy, ale pokulhávali v ustanoveních víry, nebudeme z toho míti užitku."

Nejenom všeobecná, pevná a živá, ale také stálá musí býti naše víra: v pronásledování, uprostřed lhostejnosti a nevěry, v utrpení.

Svatý Jan Zlatoústý na jiném místě píše a volá ku všem křesťanům: „Jen víru zachovej, toť poklad neocenitelný a bohatství nepomíjející!" Co však činiti, když přijdeme do podobných okolností jako Ananiáš, Azariáš a Misael? Co činit, když za vyznání víry hrozí posměch, nenávist mnohých, pronásledování, ztráta majetku ba dokonce života? Tenkráte ukazuje se nejzásluhnější vlastnost víry: stálost. Trpěti pro víru jest trpěti pro Ježíše Krista a nad to není nic záslužnějšího. V evangeliu nejrůznějším způsobem dává Pán Ježíš na srozuměnou: „Kdo ztratí život svůj pro mne, nalezne jej." Mat. 10, 39. Stálost víry ohrožují lhostejnost a nevěra lidí kolem nás, našich známých, sousedů, přátel. Snad mají tito lidé vynikající občanské ctnosti. Vynikají poctivostí, svědomitostí, dobročinností, uhlazeností ve společenském vystupování. A přece nemají víry.

Na první pohled by se zdálo, že k dobrému a řádnému životu víry v Boha není třeba. Takové povrchní posuzování a usuzování zarází a v horlivosti oslabuje i mnohého zbožného křesťana. I v tomto značném nebezpečí chraňme si stálost ve víře. Povzbuzení vždy najdeme ve slovech Pána Ježíše, jimiž žádá od lidí bezpodmínečně víru a s vírou ovšem i lásku k sobě: „Kdo však nevěří, již jest odsouzen, poněvadž nevěří ve jméno jednorozeného Syna Božího." Jan 3, 18. „Miluje-li kdo mne, slovo mé zachovávati bude, a Otec můj bude ho milovati . . . Kdo mě nemiluje, slov mých nezachovává." Jan 14, 23. — Vroucně prosme Boha o stálost ve víře v utrpení. V utrpení jest totiž víra spojená s pevnou důvěrou v Boha nejvydatnější útěchou a oporou. Proto také zlý duch ze všech sil pokouší se zbaviti člověka víry, aby pak snadno mohl jej vehnati v čas bolesti a těžkého utrpení v beznadějnost a zoufalství. Věřící *křesťan naproti tomu z kříže a utrpení časných a pomíjejících získává si věčnou a nepomíjející odplatu.* Šťastným člověkem lze tedy nazvati jenom toho, kdo může na konci svého života říci se svatým Pavlem: „Dobrý boj jsem bojoval, běh života jsem dokonal, víru jsem zachoval. Pro budoucnost jest mi uložena koruna spravedlnosti, kterou mi dá v onen den Pán, spravedlivý soudce, ale nejen mně, nýbrž i všem těm, kteří milovali příchod jeho." 2. Tim. 4, 7, 8.

HODY KRÁLE BALTASARA.

Při hostině byly zneuctěny posvátné nádoby, odvezené z jerusalemského chrámu — Ruka píšící na stěně — Babylonští mudrci nedovedli vysvětliti tajemné její písmo — Byl přiveden Daniel — Ten pokárał královu zpupnost, přečetl písmo a vyložil je — Za to byl odměněn — Předpověď se splnila: Baltasar usmrcen a místo něho nastupuje Darius Méd, (Ugbaru), místokrál perského krále Cyra.

Šestého roku po smrti krále Nabuchodonosora vládl nad Babylonií král Baltasar. Kraloval sedmnáct let.

Baltasar učinil hody veliké tisíci svých velmožů a každý pil podle svého věku. Jsa již napilý rozkázal, aby přinesli zlaté a stříbrné nádoby, jež byl odnesl Nabuchodonosor, otec jeho, z bývalého chrámu jerusalemského, aby pili z nich král a velmoži jeho.

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

STAVOVSKÉ A KOLEKTIVNÍ SEBEVĚDOMÍ NOVINÁŘOVO

(Pokračování z min. čísla.)

Ale žurnalista, zpracovávající aktuality, nesmí se sám aktualitami živiti. Neboť co jest v podstatě aktualita? Ve většině případů optický klam. Všecky aktuality tu již s malými obměnami byly. Stačí pouze prolistovat staré ročníky časopisů a aktuality up to date jest možno vyhledati v zaprášených foliantech archivů a knihoven. Aktuální jest popsati pohřeb papežův, když papež zemře, ačkoli lze popis této aktuality nalézti v každé liturgice atd. atd. Kdo na to první přijde jest ovšem žurnalista sám. Dojde brzy k tomu názoru, že věci aktuální jsou vlastně věci věčně nové, a věci nové že jsou tak staré jako lidstvo samo. Dojde-li k tomuto správnému poznatku, jest zachráněn. Zůstává nad aktualitou svrchovaným pánem. Má vyšší jednotící hledisko ke všem událostem a obyčejně ve stolku — jak správě postřehl Gamma (Gamma. Brázda. Novinář. Praha 1917) — rukopis díla, ke kterému se chystá, kterého nikdy nedokončí, ale které jest jeho zlým svědomím. Běda však tomu, kdo nepozná, že aktualita je sebeklam, že zájem módní není zájmem hodnotným. Takový novinář stává se plytkým verifikátorem všeho, co právě jest předmětem denních rozhovorů. Proto jest málo žurnalistů, kteří dovedou oceniti zjevy podle jejich skutečné hodnoty. Ale ti, kteří to dovedou, náležejí k nejlepším služebníkům lidstva. Způsob žurnalistovy práce jej svádí k hodnocení jevů podle jejich úspěchů. A přece největším činem žurnalistovým by bylo postřehnouti je nebo člověka, jehož si dostatečně nevšímají a učiniti jej střediskem pozornosti. Říci otrhanému tulákovi- spisovateli: "Dítě, tys génius", jak říká Arnošt Hello (Hello: Člověk, Studium Staré Říše, 1904), upozorniti v krajanském listě na etnografické zvláštnosti a hodnoty lidu, mezi nímž krajanský žurnalista působí (K jihočeskému regionalismu. Debata o krajanském novinářství. Zápis o jednání sjezdu spolku "Prácheň", 1920), vyzvednouti knihu, jež bude pravděpodobně umlčena, dobrého politika obratným způsobem psaní "objeviti" a "udělati", upozorniti na životní hrdinství drobných zapomínaných lidí atd. atd. Žurnalista je dojista duchem sekundárním, reproduktivním, netvoří obyčejně původních myšlenek, ba, ani netvoří samotné veřejné mínění. On toliko ověřuje. Ale velmi záleží na tom, co ověřuje a jak ověřuje. Aktualita jest jeho heslem. Ale on musí být pánem aktuality, nesmí aktualita být pánem jeho. Aktualita jest jako čarodějův učeň z básně Goethovy. Mistru slouží a učedníka snadno pohřbí pod spoustami materiálu, jejž nanosí. Velmi snadno se pak stane žurnalistovi, abych užil formulace Gammovy, že jest často "den napřed před svou dobou a o deset let pozadu". V zaplavě denních událostí nemá žurnalista ani opory ani měřítka, leč v sobě. Kdo jde do novin, jest hozen do vody. Plav, jak plav, ale doplavati musíš. Silný doplave, slabý se utopí. Melody není. Tak nějak radí starý novinář Hejhola mladému adeptu Vondrejcovi v Čapkově románu. Nestačí pouze umět plavat, jest třeba i síly. Tím dostáváme se k nejdůležitější otázce: Jest žurnalistika naučitelná, či jest jenom věcí talentu? Jisto jest, že škola nikoho dobrým žurnalistou neudělá, kdo talentu nemá. Ale neméně jest jisto, že může podat talentům ruku. Ukázal jsem již, že podstatným znakem žurnalistova stavovského sebevědomí jest sklon dělat ze svého povolání pro nezasvěcené lidi mysterium. Což neplatí pravda, že vzdělání je věc nutná, ale že komu není shůry dáno, v apatyce nekoupí, ve všech zaměstnáních a povoláních? Žurnalistická škola může jistě rozvinouti řadu talentů, ovšem může také řadu netalentů uvést na scestí. To však platí více méně o každé odborné škole a nemůže to býti důvodem proti jejímu zřízení, jak nedávno konstatoval v revui "Parlament" dr. Chalupný. V této souvislosti bych položil důraz na to, co Chalupný zvláště zdůraznil. Na nutnost tělesné výchovy budoucích žurnalistů. Věc jest důležitá. Předně proto, že nervózní žurnalista snadno sdílí nervózu svému čtenářstvu a žurnalistické povolání se svým stálým rozčilením nutně k nervóze vede a za druhé se stává žurnalista až příliš snadno nočním ptákem, člověkem kavárenským, znajícím přírodu a život toliko z doslechu, jak nám jej pěkně vylíčil Peroutka v jedné ze svých povídek "Z deníku žurnalistova".

(Pokračování)

Národní církev

(Pokračování ze str. 4)

tova ducha, který nakonec zvládl a přetvořit divoké pohanské rasy a vřadil je do společenství církve.

Toto vítězství ovšem není nikdy úplné, dokud jsme členy církve bojující o svůj ideál na světě, který se Kristu vzpírá. V neúplném uskutečnění asimilačního procesu pokřesťanění národa pak se neustále skrývá vážné nebezpečí.

Vidíme to konkrétně v historii církve. Křesťanství, které vyšlo ze semitského židovského prostředí, začíná v prvních staletích pronikat do jiných kultur a tradic, počeštěuje se, poitinšťuje, posyrštěuje atd. Tento proces asimilace, vstřebávání, postupuje tak rychle, že se za dvě či tři staletí objevují na jevišti dějin docela nové jednoty kulturně-náboženské: církev řecká, římská, antiošská, alexandrijská, arménská atd.

Všecky tyto církve si jsou na počátku vědomy, že patří k sobě, že jsou nerozdělitelné, jako je nedělitelné roucho Kristovo. Ale jak dlouho zůstane tento pocit jednoty živý? Již ve 1. století vznikají velká schismata, rozdělení, odštěpení. Národní antagonismus, války a nepřátelství se přenášejí do života církve, která je s národem spojena. Obyčejně jsou církevní rozkoly spojeny s odštěpením od jednoty římského a řeckého impéria, s bojem o národní nezávislost. V okamžiku, kdy *přestalo mírné soužití mezi Řeky a Syřany, přestala i jednota mezi církví řeckou a syrskou, tedy být universální. (Viz Anglie a Skandinávské země.)*

Toto nebezpečí bylo vždycky tak aktuální, že se mu začalo čelit radikálním způsobem. Vidíme, jak se od počátku středověku západní církev skoro křečovitě brání syntézi národnosti a náboženství. O misionářích Východu i nadále platí, že "jazykem rodným Boží chválu pěli, mateřskou řečí knihy svaté psali". Věrozvěsti ze Západu naopak propagují jednotnou latinu, jednotné obřady, jednotné církevní právo. I oni měli velké úspěchy. Feudální středověká Evropa je pole bitek, třenic, hádek, a přece se na dlouhou dobu zažehnaly rozkoly, církevní schismata. Vytvořilo se dokonce pevné přesvědčení, které máme dodnes v žilách, že církev má být povznesena nad tím vším a zůstávat i ve válečné vřavě neutrálním polem jednoty, semenem spojení a smíření. Jsme Češi, Němci, Poláci, Francouzi. Ale neradi slyšíme názvy církev česká, německá, polská, francouzská.

Měla-li ve vytvoření tohoto universálního ducha tak velký význam latina a latinská kultura, proč se tedy církev v poslední době zbavila tak účinného prostředku svého katolictví? To je námitka, kterou vyslovují zastánci staré liturgie a církevní struktury.

A přece odpověď na ni není těžká. Každý prostředek, který pomáhá k uskutečnění ideálu

(Pokračování na str. 7)

Tajemník Kissinger odletěl do Afriky

Curych. — V pondělí 13. září Státní tajemník Kissinger se vydal na 10denní cestu po jihu afrického kontinentu v naději, že svými službami — a hlavně mezinárodním vlivem Spojených států — přispěje k pokroku jednání o nezávislosti Jihozápadní Afriky neboli Namibie.

K dosažení tohoto cíle si chce získat spolupráci některých afrických vládců, včetně tanzanského presidenta Julia Nyerere a zambijského presidenta Kennetha Kaundy. V Pretorii bude vyjednávat s jihoafrickým premiérem Vorsterem: od něho bude žádat jednak udělení nezávislosti Namibii, jednak pomoc pro ovlivnění rhodéského menšinového režimu Jana Smitha, aby předal vládu v Rhodésii černošské většině.

S premiérem Smithem Kissinger neplánuje žádné setkání; dojde-li však k němu, pouze jej prý bude informovat o přání Spojených států, aby v Rhodésii byla vládní moc předána černošské většině. Rhodéský premiér Smith však sekretáře H. Kissingera příliš v lásce nemá od doby, kdy mu zůstal dlužen odpověď na otázku, zda USA hodlají opustit Afriku stejným způsobem, jako opustily Jihovýchodní Asii.

Smithovo stanovisko je toto: My víme, že jednoho dne si rhodéští domorodci budou vládnout sami, anebo s námi. Dokonce je na to připravujeme. Vždyť Rhodésii jsme budovali. Ať se kdokoli k nám přijde podívat, každému ukážeme, jak si naše africké obyvatelstvo žije a ať pak spravedlivě porovná jeho úroveň s kteroukoli jinou africkou zemí. Avšak chaos v druhých afrických zemích nás poučuje o tom, že není zdravé ani odpovědné ustupovat hrozbám Moskvy jen proto, že se dělá "šampiónem osvobození" v černošském přestrojení, když víme, že jí ve skutečnosti nejde o nic jiného, než o mocenský vliv v Africe a snadný přístup k lacinýmu zdrojům důlního bohatství.

Chtějí-li Spojené státy zůstat vůdcem svobodného světa, *nechť se jasně vysloví proti sovětské infiltraci v Africe* (Angola je důkazem opaku); nechť se do vnitřních věcí Rhodésie nevměšují, a uvidí-li Moskva, že Spojené státy nepřipustí její další vměšování se do afrických věcí, politický vývoj v Rhodésii bude pokojný a spravedlivý pro obojí obyvatelstvo.

Komunistická infiltrace však pracuje podle vyzkoušené šablony: 1. Rozvrátit hospodářský život země stávkami; 2. Vyprovokovat přísná protiopatření existující vlády proti domorodému obyvatelstvu; 3. Rozpoutat guerilovou válku; 4. Odůvodnit dovoz zbraní a mezinárodních komunistických žoldnéřů "podporou domácí osvobozovací komunistické fronty"; 5. Rozšířit sféru moskevského vlivu zřízením nové "lidové demokracie" s diktátem proletariátu. A na tohle zůstal pan Kissinger dlužen odpověď panu Smithovi.

Dvě trysková letadla se srazila: 176 mrtvých

Záhřeb. — V pátek 10. září se asi 18 mil severovýchodně od jugoslávského města Záhřebu srazila ve výši 33,000 stop trysková letadla, jedno britské a jedno jugoslávské. Jugoslávské letadlo DC-9 vezlo západoněmecké výletníky ze Splitu do Kolína nad Rýnem. Britské letadlo Trident 3 letělo z Londýna do Istanbulu. Všichni cestující v obou letadlech i členové posádek — celkem 176 osob — přitom zahynuli. Trosky obou letadel i lidská těla byly rozmetány do vzdálenosti několika mil.

Debaty o připuštění Vietnamu do OSN odloženy

New York. — Bezpečnostní rada OSN se rozhodla odložit diskuse o žádosti Vietnamu za připuštění do světové organizace až na dobu po amerických presidentských volbách.

Předtím velvyslanec Spojených států u OSN William Scranton prohlásil, že Spojené státy budou opět vetovat žádost Vietnamu, protože Hanoj doposud nedal odpověď na žádost o informace o 800 Američanech, kteří se zúčastnili válečných akcí v jihovýchodní Asii a jsou nezvěstní.

Vyslovuje se naději, že Spojené státy po presidentských volbách zmírní své nekompromisní stanovisko.

Černoši v Jižní Africe stávkují

Johannesburg. — Černošští extrémisté v Jižní Africe vyhlásili třídenní stávku, prý aby otřásli průmyslem, který je v rukou bělochů. Tentokrát byla výzva ke stávce účinnější než před třemi týdny, aspoň v Johannesburgu, kde stávkovalo 50 až 70 procent černochů. Militantní černoši podnikali pomocí oštěpů a holí útoky na ty černochy, kteří se chtěli dostavit do práce, a zakládali požáry v autobusech, vozících dělníky do práce. Při srážkách s policií bylo zabito 12 černochů a asi 900 těch, kteří působili výtržnosti, bylo zatčeno. V Kapském městě budou černoši stávkovat až za týden. Doposud bylo v Jižní Africe při rasových bouřích zabito celkem 356 lidí.

Jerry Pournelle, Ph.D.:

JAK VYSVĚTLIT LEDOVOU DOBU?

Vědci doposud s jistotou neví, co způsobuje ledové doby na naší zeměkouli, ačkoliv o tom vyslovili už celou řadu teorií. Tato věc má svou důležitost; příchod nové ledové doby by byl pro lidstvo při nejmenším stejnou pohromou jako nukleární válka.

Jedna teorie spojuje ledové doby se sopečnou činností. U.S. vědci chovají pro tuto teorii jakousi zálibu, protože první ji vyslovil Američan Dr. Benjamin Franklin.

Franklin byl poslán do Paříže jako náš diplomatický zástupce. V roce 1783 byla velmi tuhá zima. Franklin si vzpomněl, že v předešlém létě, kdy sluneční paprsky měly zahřívat zemi nejvíce, celá Evropa a velká část Severní Ameriky byly stále zahaleny do mlhy. Nebyla to obyčejná mlha, nýbrž byla suchá a nikdy se nerozplynula. Týž rok také poznal největší sopečné výbuchy z celých známých dějin; sopka Laki na Islandě ze sebe vychrlila několik kubických mil lávy. Franklin se domníval, že mlha nad Evropou a Amerikou byla způsobena touto sopkou, a že táž mlha pak byla příčinou mimořádně tuhé zimy.

Zcela neobyčejný byl také výbuch sopky Tambara v Indonézii v roce 1815. V následujícím roce 1816, někdy také zvaném "rokem bez léta", bylo na velké části zeměkoule jen málo slunečných dnů a úroda byla velmi slabá.

Oceánografové nyní studují tuto "teorii ohně a ledu". Když sopečný popel dopadne na zemi, je rychle odnesen; spadne-li však do oceánu, klesá až ke dnu, kde pak zůstane ve vrstvách. Při provádění studijního programu "Deep Sea Drilling Project" byly vyzdviženy ze dna oceánu vrstvy usazenin, staré až 5 milionů let.

Nejposledněji uveřejněné závěry zkoumání těchto oceánských vrstev ukazují, že za ledových dob bylo na zeměkouli velmi mnoho sopečné činnosti. Toto by podepíralo Franklinovu teorii, avšak nerozborné důkazy pro tyto závěry dosud podány nebyly. Podle názoru geologů také ledové doby mohly způsobit zvýšení sopečné činnosti. Zmrzne-li mnoho vody, hladina moří se tím sníží a tlak na oceánské dno silně klesne. Je možné, že snížením tlaku na dno oceánů o biliony tun některé sopky začaly být činnými. Dokázat to však není možno.

Vesmírová teorie.

Existují ještě jiné teorie o původu ledových dob. Jednou z nejzajímavějších je tak zvaná "galaktická teorie": někteří astronomové se domnívají, že naše slunce periodicky na své cestě vesmírem prochází mraky mezihvězdného prachu. V té době k vůli tomuto vesmírovému prachu méně slunečních paprsků dospěje až k povrchu země, kde pak se začne tvořit led.

Snad se o tom dozvíme více z vesmírové sondy Viking, která byla vloni v létě vyslána k planetě Marsu, kam má dospět 4. července 1976, půjde-li vše náležitě. Mars zná chladné doby stejně jako naše země. Dostavily-li se na Marsu tyto doby *současně s ledovými dobami na zemi, můžeme si být téměř jisti* tím, že na obou planetách byly chladné doby způsobeny něčím, co existuje mimo tyto planety ve vesmíru. Bylo-li však na zemi chladno, zatím co na Marsu bylo teplo, a naopak, potom by teorie Ben Franklina mohla být správná. Doufejme, že se o této věci dozvíme více po dnu 4. července, až naši vědci budou analyzovat údaje a měření, vyslané k naší zemi sondou Vikingem.

†

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

Našim krajanům, exulantům, zákazníkům a všem, kdo jste ho znali, oznamujeme smutnou zprávu, že náš bratr a vzácný přítel

JAROMÍR K. HRÁBEK.

spolumajitel restaurace "Česká Koruna"
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

náhle odešel z našeho krajanského Chicaga na věčnost. Všemohoucí Bůh si jej povolal k sobě přímo z operačního stolu v nemocnici sv. Lukáše v Chicagu v úterý odpoledne 14. září 1976 o svátku Nalezení sv. Kříže.

Narodil se 12. července r. 1932 v Broumově v Československu (severových. Čechy); bylo mu teprve 44 let.

V pátek, 17. září v 8 hod. večer se sejdeme u jeho rakve v Maříkově pohřebním ústavu (6507 W. Čermákova tř.) v Berwynu, Ill. V sobotu, 18. září, v 9 hod. dopol. bude mít pohřeb z Maříkova pohřebního ústavu do kostela Panny Marie Svatohorské v Cicero (2414 S. 61st Ave.), kde bude náš český kněz Otec Vojtěch, O.S.B., sloužit v 9:30 hod. dopol. zádušní mši sv., a pak uložíme našeho drahého zesnulého k věčnému spánku na hřbitově "Královny nebes".

Všichni, kdo jste jej znali, vzpomeňte si naň laskavě upřímnou modlitbou.

MILOSLAV HRÁBEK s rodinou, bratr v Československu;
JUDR. JOSEF KRÁKORA,
spolumajitel restaurace "Česká Koruna".

SPOLEK SV. VOJTĚCHA #167

z bratrské pojišťovny Č.K.J.

oznamuje všem svým členům a známým, že nám náhle zemřel náš bratr ve víře a v národní krvi, pan

JAROMÍR K. HRÁBEK

Kdo by se toho byl nadál! Ještě před týdnem jsme mu sháněli v těchto novinách obětavé dárce krve, kterou potřeboval pro svou těžkou srdeční operaci.

Byl ještě mladý, teprve 44letý. Do Spojených států přišel za svobodou myšlení a podnikání. Svou pílí a pracovitostí se zde brzy dobře uplatnil a každou naši národní a katolickou věc ochotně podpořil.

Rodině jeho bratra Miloslava v Československu a jeho společníku v obchodním podnikání, p. Josefu Krákorovi, také členu Spolku sv. Vojtěcha z Č.K.J., projevujeme křesťanskou soustrast upřímným: Potěš vás milostivý Bůh!

Za Spolek sv. Vojtěcha:
RUDOLF SOLFRONK, *předseda*
FRANTIŠKA UHLÍŘOVÁ, *tajemnice*
PAVLA KÚRKOVÁ, *pokladní*

VASIL BEJDA ODHALUJE

(Z tajných protokolů ideolog. odd. ÚV KSČ)

(Pokračování z min. čísla.)

Zdálo by se, že jsou to tak primitivní názory a principy, že bijí do očí a nemohou najít porozumění mezi našimi lidmi, kteří žijí v tak vyspělé zemi jakou je Československo. Ovšem — světe, div se — tato primitivní ideologie získala porozumění a aktivně se šíří mezi naší mládeží, především mezi mládeží, protože mezi dospělými se s porozuměním nesetkala. Začalo to Bratislavou. Jedna naše občanka začala v roce 1967 mezi vysokoškolskou mládeží v Bratislavě tyto "Boží principy" šířit. Z Bratislavy se to rozšířilo i do jiných měst Slovenska a Čech, do Prahy a do Českých Budějovic.

Početně to není velká skupina. Nebezpečí spočívá v tom, že se šíří mezi mládeží a jejími nositeli jsou na slovo vzatí fanatici. Člověk těžko může pochopit děvče, které má jít do čtvrtého ročníku pedagogické fakulty, budoucí učitelka, která se pro tyto Boží principy vzdává vysokoškolského studia, aby se mohla plně zasvětit božímu poslání. I tento příklad hovoří o tom, že i když nemají žádné sociální zázemí, mají náboženské předsudky své kořeny gnoseologické a není radno je podceňovat a znevažovat toto nebezpečí. Nemuselo by se to vyplatit. Je to nebezpečné, jestliže se církev aktivizuje.

Měli jsme řadu oficiálních jednání s Vatikánem, jejich výsledkem bylo uvedení nových biskupů na biskupský stolec. Snaha Vatikánu je především navazovat diplomatické styky. Casaroli, státní sekretář Vatikánu, nám několikrát vzkazoval, že by bylo potřebné obnovit tato jednání. Jak známo, tak tento státní sekretář navštívil v nedávné době Mad'arsko, Polsko i Kubu. Objíždí socialistické země s jedinou snahou — zintenzivnit styky mezi Vatikánem a socialistickými státy a vytvořit tak lepší možnosti pro působení církve.

□

POZOR, BRATŘI POLÁCI

U nás byl jako soukromá osoba, v PLR byl však na oficiální návštěvě. Hrálí tam státní hymnu, byl oficiálně přijat předsedou vlády i presidentem. Zřejmě tomu tak bylo i proto, že církev v Polsku hraje daleko významnější úlohu než u nás v Československu. Polští kněží v čele s Višinským se chovají jednoznačně reakčně. Proto ne náhodou polská strana žádala, aby byl uveden do stavu skutečnosti fakt, který je v Československu samozřejmostí — aby církev nemohla jmenovat vysoké hodnostáře, neboť je to i určitá funkce občanská, kterou by neměli zastávat lidé bez vědomí a vůle státu. Vatikán to odmítl. V Československu však bez souhlasu státu, Vatikán žádného biskupa jmenovat nemůže. V Polsku si církev může jmenovat koho chce, třeba i antisocialisticky zaměřeného polského kněze. Polský katolicismus představuje vysloveně negativní politickou platformu. Jsou snahy i o něco podobného u nás. Mezi hlavními je to snaha o světonázorový pluralismus, možnost hlásání různých náboženských představ a jejich legalizaci.

□

ČTYŘI ILEÁLNÍ BISKUPOVÉ

Vatikán usiluje ve všech socialistických zemích o aktivizaci církve a její početní "funkcionářské" posílení, aby církev mohla sehrávat daleko větší politickou i ideologickou roli.

Při prvních jednáních s Vatikánem jsme čekali, až s čím přijde. Nyní již máme představu o tom, co chce a můžeme dělat preventivní kroky. Např. Vatikán je dosud jedinou institucí, která dodnes neuznává Československo, a to ani předmnichovskou republiku, ani existující socialistickou ČSSR, protože se prý hranice naší republiky nekryjí s církevními hranicemi. Nám to potíže nedělá. Když jsme to vydrželi bez faktického uznání Vatikánu až dosud, můžeme existovat jako státní útvar i nadále. To není otázka, která by mne bolela. Působí proti nám i církevní emigranti s podporou Vatikánu. Tyto otázky zhoršují naše vzájemné vztahy a nedávají možnost porozumění. Vatikán slíbil, ale nesplnil tyto věci vyřešit.

Máme i problém v tom, že v Československu jsou čtyři ilegálně vysvěcení biskupové. Jeden je v Brně, tři na Slovensku. Je to jistě problém, ale zase ne takový, bez jehož nevyřešení bychom nemohli žít, nebo kráčet cestou, kterou máme vytyčenou. Jakmile však začnou porušovat naše zákony, bude spravedlnosti učiněno zadost. Máme jasnou představu a musíme klást o to větší nároky na zintenzivnění vědecko-ateistické propagandy.

□

EMIGRANTI KOHOUT A VACULÍK

My si musíme uvědomit, že nemůže být míru a smíru mezi různými protichůdnými ideologiemi. Musíme vidět, že ideologický boj je nevyhnutelnou podmínkou dalšího realizování politiky mírového soužití. Přitom usilujeme ne o zmírňování ideologického boje, ale o to, že můžeme a musíme vyloučit ideologickou diverzi, zasahování do vnitřních věcí druhých států.

Možná, že si vzpomenete na různé teorie na Západě, na to, co říkají i naši emigranti jako Pavel Kohout, (který je sice doma(!), Goldstücker a jiní. Říkají, že je správné usilovat o zmírnění mezinárodního napětí, ale za jakou cenu? Kohout: "Je správné zmírňovat mezinárodní napětí, ale je třeba vidět, za jakou cenu. Zda to nebude znamenat utužování poměrů v socialistických zemích, konkrétně v Československu".

On prý nemůže svobodně cestovat a setkávat se se svými kolegy na Západě. Nikdo mu nebrání, aby na Západ jel, my bychom mu dokonce poděkovali. Nechť otravuje ovzduší tam. Dokud je však v Československu, je tzv. disidentem (sic!) a Západ ho potřebuje. Jako důkaz o existenci opozice v socialistických zemích. Říkají lidem na Západě. Vidíte, vy jste nespokojeni s tím či oním, ale v socialismu to není o nic lepší. Je tam opozice, viz Pavel Kohout či Vaculík. Oni si jsou toho velmi dobře vědomi a proto jsou tu a plivají na socialismus. Za hranicemi budou postupně ztrácet sílu.

□

TÁBOROVÝ FOLKLÓR GULAG

Vzpomeňte na humbuk kolem Solženicyna. Kniha ještě ani nevyšla (vyšla pak v ruském vydání v Paříži nákladem 500 kusů) a už začal cirkus, který postupně zachvátil jednotlivé nástroje vlivu propagandy v jednotlivých zemích. Tak, aby protikomunistická hudba, namířená proti Sovětskému svazu postupně sílila a zatlačovala všechno ostatní do pozadí. Celý humbuk nebyl náhodný a impulsivní, ale předem dopředu připravený a koordinovaný. Listoval jsem(!) v této knize a opravdu v ní není nic uměleckého. Podle slov bývalé Solženicynovy manželky to měl původně být sebraný táborový folklór. V roce 1970 se s ní Solženicyn rozvedl a mezi tím již čekal děcko se svou nynější ženou. Nakonec se tento pokus o sbírku táborového folklóru vydává za pravdivý popis současné situace v SSSR. Nemá to nic společného se skutečností.

Vrcholem bylo Solženicynovo chování. Říkal, že odmítá uznat právoplatnost obsílky, kterou obdržel, a že se nedostaví k výslechu do žádné instituce. Už mnoho let vládne v Sovětském svazu všeobecná zákonnost(!). Solženicyn sám sebe povýšil na arbitra. To dokonce pobouřilo některé kruhy i na Západě. Potom ho předvolali na prokuraturu administrativní cestou. Řekli mu, že si může vybrat. Vybral si tedy svobodu na Západě. Brant prohlásil, že v NSR by mohl svobodně tvořit. Na prokuraturu přišel ve špinavých šatech, aby demonstroval, jak bídně žije a potom prosil, aby mu dali čisté, aby takto nemusel cestovat do NSR. To je tedy bojovník za lidská práva, který využívá situace k tomu, aby špinil Sovětský svaz.

□

NEHODNÍ RUMUNI

Na moskevské poradě se dospělo k pozitivním závěrům. Svého času byla podobná porada již v Sofii v roce 1970. Skončila prostou výměnou názorů. Význam vzpomínané porady spočíval v tom, že byla akční a závěrem byl proveden rozbor situace formou analýzy, která byla přijata. Byl to rozbor současné etapy mezinárodních vztahů. Přijal se tam i protokolární zápis, který neznamená nic jiného, než politicko-organizační zabezpečení realizace obsahové stránky ideologické práce.

Až na Rumuny, kteří měli osobitý přístup, byly všechny tyto dokumenty přijaty jednomyslně. I v diskusi, ve které vystoupili vedoucí jednotlivých delegací, byl jednoznačně podpořen tento kurs. Rumuni jsou pro výměnu názorů, ale nemají mandát se k ničemu zavazovat. Odmítli dokonce souhlasit se zápisem. Porada se protáhla jen proto, že Rumuni diskutovali i o otázce prostého faktu konání porady.

Dlouho se diskutovalo, zda ponechat v komuniké pojem, že odmítáme snahy antisovětismu a že je třeba rozhodně vystoupit proti tendencím antisovětismu.

(Pokračování)

Národní církev
(Pokračování ze str. 5)

je relativní a má omezenou platnost. V jistém okamžiku se dokonce stává překážkou to, co kdysi účinně posloužilo. Duch Kristův je duch svobody, který se musí umět odpoutat od všeho stvořeného, kdyby to mělo zastínit jeho čistý poměr k Bohu Otci!

Dnešní doba, kdy se vytváří nová tvářnost světa, jejíž formu dosud neznáme, je současně doba reflexe, úvahy, zpytování svědomí o minulosti. Je zajímavé, že ve všech tzv. národních církvích roste den ze dne větší pocit univerzálnosti, touha po jednotě s ostatními. Je to jakási oprava, korekce směru zajatého před věky. Naopak si zase latinská církev začala uvědomovat, že násilné zdůrazňování universálnosti by vedlo k odcizení skutečnému životu. Mohlo by se stát, že by se církev vznášela jako vznešený ideál ve vzduchu, ale její liturgie, formy a projevy by nevyústaly z půdy pravého života. Ten pak je takový, jaký je: je tu mnohost národní, kulturní, politická. Křesťan z této skutečnosti utéci nemůže. Musí do ní pronikat a přetvářet ji.

Dokud tedy nepřijde nová země a nové nebe (sr. Zjev. 21,1), budou se v dějinách církve stále projevovat dvě tendence: snaha stát se národní a snaha povznést národnost na úroveň universálnosti. Obojí snaha hledá svá vyjádření v liturgii a ve struktuře církve. Tyto dva směry se stávají protichůdné v tom okamžiku, kdy se ztratí ze zřetele pravý ideál ducha Kristova. Jenom v něm se plnost tajemství spojuje s jednotou božství. On byl pravý syn svého národa a přitom je Mesiáš a ideál všech ras a kmenů. On je i prototyp člověka a církve. Nejenom příklad, ale i síla k uskutečnění. Bez jeho milosti ani evangelium nepronikne do mentality národa, ani se národy nespojí v ideálu universální jednoty. Každé odcizení Kristu tedy přináší i odcizení sobě samému, i rozkol a odštěpení od druhých.

* * *

V této souvislosti je spravedlivé poznamenat, že naše národy v československém prostoru měly od cyrilo-medějských dob zvlášť těžkou situaci i když postoj celých dlouhých generací našich biskupů byl rozumný a správný.

Každý nezaujatý historik a badatel v našich církevních dějinách došel k závěru, že naši věřící předkové se během století dožadovali ve věci liturgického jazyka spravedlivě, prozíravě praktické "dvousměrovky". Chtěli mít v liturgii obé řeči: latinu i češtinu. Věděli totiž, že latina jim otvírá cestu do světa, že zaručuje katolicitu církve, a že se s latinou ve všech národech a zemích "cítí" být členy téže Kristovy církve. Na druhé straně zase věděli, že privilegium užívat národního jazyka při mši sv. a vůbec v liturgii stmeluje národ a otvírá lidu pokladnici evangelia. Nic jiného původně nechtěli ani naši věrozvěstové ze Soluně, ani sv. Václav s Vojtěchem, ani Hus a zpočátku snad ani Farský při založení národní církve československé. Při tom ovšem jsme byli — zvláště od dob husitských — z nepochopitelných důvodů vždycky nakonec pro dožadování se češtiny v liturgii, pokládáni v Římě za rebely a rozkolníky. Našim předkům nebylo tedy vždy lehké být římským katolíkem a Čechem. Ne proto, že by římští papežové neměli pro jejich snahy pochopení, ale proto, že se vždy do toho nějak zapletla politika našich sousedů — a za Rakouska hlavně politika Vídně, která těmto snahám — mít v liturgii vedle latiny i náš rodný jazyk — zřejmě nepřála, protože v tom spatřovala jasnou touhu po uznání naší národní svébytnosti.

Nedivme se tedy příliš, že si naše dnešní mladé generace kladou otázku, proč to tak římským úřadům dlouho trvalo, než zpozorovaly závan Ducha sv. a přistoupily na požadavky biskupů při II. Vatikánském sněmu, který najednou dost nepromyšleně odhlasoval reformu liturgie a zavedení jen národních jazyků do bohoslužby. Stalo se tak na nátlak hlavně amerických biskupů, jejichž kněží neměli latinu příliš v lásce.

Protože se ale zvláště dnes — v době velkého cestování — projevuje potřeba latiny jako všeobecného mezinárodního "znaku" katolicity (všeobecnosti) Kristovy církve, nezbyde Římu nic jiného, než v budoucnosti opět zavést jazykovou "dvoukolejnost" — v liturgii: latinu vedle národních řečí. A tak snad lidé také pochopí, jak jsou ochuzeni, když nemají v kostele na výběr mezi gregoriánským zpěvem a tichou mší sv., mezi polyfonií a dialogovanou mší sv., a mezi mší sv. v národní řeči či v latině. — A pak se teprve splní přání našich předků, kteří v této věci dokázali větší prozíravost a praktičnost, než theologové druhých národů.

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři

Když jsem ve svém článku citoval některé pasáže z knihy "None Dare It Conspiracy", kterou napsal spisovatel a historik Gary Allen, netušil jsem jaký ohlas to bude míti mezi čtenáři Hlasu Národa. Dostal jsem několik dopisů od čtenářů, které by ta kniha zajímala, ačkoli loni už o ní psala v Katoliku — Národě paní Helena Menclová. Před několika dny jsem dostal od ní dopis, v němž uvádí takové otřesné věci o osobnostech, které zaujímají významná vedoucí místa v politice a ve vědě. Nad tím vším se musí člověk zamyslit a znovu se ptá, je-li to vůbec možné. Na konci dopisu píše: Budete-li si přáti, poslala by:h vám asi 20—30 těchto knížek pro ty, které ta kniha Gary Allena (None Dare It Conspiracy) zajímá. Bude-li míti některý ze čtenářů zájem milerád mu ji pošlu za úhradu poštovného. Po přečtení si každý čtenář udělá svůj úsudek a jistě dojde k tomu samému závěru jako jsem došel já a všichni ti, kteří četli tuto knihu pozorně. Když potom sledujeme světové události zvláště na poli politickém a hospodářském, tu musí každý soudný čtenář říci, že kniha Gary Allena odpovídá pravdivě na všechny uvedené skutečnosti.

Amerika a celý svět potřebuje více Gary Allenů, Sacharovů a Solženicinů, aby se již konečně probral ze svého "socialistického" opojení a ze své lhostejnosti. Hlavně ale ze svého egoismu, aby konečně lidé poznali, do jaké propasti nás chtějí přivésti zaslepenci, kteří uvádí ve své knize Gary Allen.

Vezměme např. jen v úvahu činnost státního sekretáře Kissingera. Vezměme v úvahu jeho uzavření míru v roce 1973 v Paříži s komunisty Severního Vietnamu, za kterou dostal Nobelovu cenu míru! Tato mírová ujednání měla za následek jen to, že americká vojska z Vietnamu odešla a tím se otevřela cesta pro komunistická vojska, která zabrala celý Jižní Vietnam a Kambodžu. Ovšem, mnoho liberárních kongresmanů mu pomáhalo, když byla presidentovi vzata pravomoc, aby použil válečných letadel na obranu proti komunistickým hordám. Po Kambodži a Vietnamu přišla na řadu Angola a nyní tento podařený sekretář přemlouvá vládu Jižní Afriky, aby dala veškerou moc černým komunistům, dirigovaným a vyzbrojeným Moskvou.

Admirál Zumwalt dokonce veřejně obvinil pana Kissingera, že vědomě obelhává americký kongres a americkou veřejnost. Je jisté, že v každém jiném státě po tolika neúspěších by musel státní sekretář resignovat. Ovšem, mocná organisace, kterou jmenuje ve své knize Gary Allen, drží nad svým členem Kissingerem ochrannou ruku. A tak si pan státní sekretář Kissinger veselo poletuje po celém světě se svou manželkou a na úkor Ameriky dělá jeden diplomatický kotrmelec za druhým. Ovšem, pánové v Moskvě si mnou ruce.

Tak, milí čtenáři, kdo se o tuto knížku budete zajímati, tak mi napište.

Vážená redakce, milí čtenáři! Opět vložil Bůh na naše bedra přetěžký kříž; já jsem se šťastně vrátil z nemocnice. Bůh vyslyšel vaše modlitby a já znovu vás všechny prosím teď zase o modlitby za svou manželku Terezičku, která je již třetí týden v nemocnici v nedalekém městečku Dade City. Moje manželka pracuje jeden den v týdnu v prádelně. Když bylo potřeba pomáhala při uklízení; čistila umývárny a záchody. Někde dostala infekci. Nemá bolesti, ale ten virus nákazy se dostal do její krve a to způsobilo, že jí otekla játra. Bylo jí jen trochu nevolno a tak ji naše Eliška odvezla k lékaři. Ten nařídil ihned odvézt do nemocnice do izolace. Já, náš Frantík a Eliška jsme se též museli dostaviti do nemocnice, kde jsme dostali injekce proti té nákaze. Každý třetí den ji zkoušejí krev, a když ji jdeme navštíviti, tak před vstupem do jejího pokojíku nám nasadí na hlavu ochranné masky. Moje Terezička nežaluje, nenaříká, přijímá vše s odevzdaností do svaté vůle Boží. Nejvíce starosti jí dělá, co to bude stát. Má sice od našeho kláštera pojištění, ale ta pojišťovna bude hraditi jen část výloh. Naše ctihodné sestřičky se opravdu starají, aby jí nebylo smutno. Dostala od nich mnoho krásných blahopřání k brzkému uzdravení a též jí poslaly květiny, které má tak ráda. Má též doma před domkem maličkou zahrádku, která je jejím potěšením, když začnou květinky kvést. Proč píši pro nás tak smutnou zprávu; prosím vás, milí čtenáři o modlitby za naši tak těžce zkoušenou maminku našeho synka Frantíka a tak těžce zkoušenou naši dcerku Elišku, která ztratila vloni před vánočními svátky vražednou rukou násilníka svého tak hodného a zbožného manžela Roberta Bantu. Vy všichni, kteří jste prodělali něco podobného, víte dobře, že není nálada do hovoru, a tak spínáme ruce k modlitbě a prosíme Pána Boha, aby se smiloval a naší maminku nám vrátil zdravou mezi nás.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím moje smutné vyprávění, všechny vás pozdravuji, prosím o modlitby za staré a nemocné, a se sepjatýma rukama vás prosíme o modlitby za naši manželku a maminku. Bůh vám všem žehnej.

Karel, Frantík Pekárkovi a dcerka Eliška Banta a nakonec malou básničku, kterou si jistě čtenáři rádi přečtou.

Životem se často táhne,
dlouhá cesta utrpení - bolu,
pojď' můj Spasiteli,
půjdem po ní spolu.

Kam Ty nohou vkročíš,
já též moji kladu;
Ty's mé světlo napřed
a já stín Tvůj vzadu.

Půjdem touto cestou
s hlavou nakloněnou,
těžkým krokem oba,
s křížem na ramenou.

CEDAR RAPIDS, IA:

Labor day, 6. září 1976.

Ctěné redakci a čtenářům!

Právě jsme oslavili ve vší tichosti den práce. V kostele u nás byla sloužena mše sv. ku cti sv. Josefa, který také ctil práci a modlitbu. V Čechách oslavují den práce 1. Máje, ne v kostelích, ale průvody po ulicích. "Práce, jen práce"— budiž naše heslo, zahálka je jed!" Tak zpíval a na harmoniku hrával soudruh Zápotocký, který také chvilku tahal pilku jako president Československé republiky, ale jako kamenik se práci vyhýbal. "Práci čest" mělo být i pozdravem dětí. Když se v létě pracovalo v polích, tak děti vykřikovaly z legrace na pracující "Práci čest!" Nás ve škole za času vlády Rakouské učili říkat: "Pomahej Pán Bůh!" a bylo nám odpověděno: "Dejž to Pán Bůh!" Každý ten chvilkový komunistický president měl od r. 1948 svoje heslo. Novotný říkal: "S Ruskem na věčné časy." On sám už je na věčnosti. Nic na světě nebývá věčné, všecko jen do času a — ten trvá než se strhá. — Jen nahoře ta věčnost zůstává jako vrchnost nad těmi, co jsou pod nimi na zemi. To se sovětům bezvěrcům nemůže líbit. Co je u nich dobré, to vychvalují, ale co je špatné, zatajují. Jako to neštěstí s letadlem z Prahy do Bratislavy! Byla to prý návštěva turistu, kteří se vraceli z Prahy. Návštěva trvala asi 3 dny. Bylo těch turistů okolo sta. Když se vraceli do Bratislavy, pilot zpozoroval, že motor vypovídá službu a hlásil to do Brna na Moravě, že tam zastaví, ale nedovolili to, že prý do Bratislavy doletí. Ale on poznal, že nedoletí a tak nařídil letadlo nad nějaké jezero, o kterém se domníval, že není hluboké a že náraz do vody bude mírnější. Doufal v záchranu, ale tam, kde spadl, bylo jezero právě velmi hluboké a tak se všichni utopili. Pět osob ještě dýchalo, ale ve špitále už dva lidé zemřeli a o ostatních 3 není jisté, zdali přežijí. V novinách o tom napsali velmi kratince jako běžný případ a a vinu dali špatnému motoru letadla. Za nejlepší letadla jsou uznávána americká. Sověti rádi píší o špatných věcech na Západě, ale o neštěstích a nedostatcích všeličehos u nich a u satelitů mlčí.

Nelíbí se obyvatelům Prahy, že z mnohých jiných měst jezdí autem do Prahy nakupovat a dělat si zásoby. Také do Ruska se odváží mnoho věcí k velké nespokojenosti obyvatelů Československa.

Zakládají se velké kolonie pro ruské vojáky—okupanty. V J. Z. D. se spojuje až 5-6 vesnic dohromady a právě ta velikost více škodí nežli prospívá. Neklape to. Pro mládež práce není, tak musí na brigády a ty někdy nadělají mnoho škod a málo užitku. Pouze na chmel se brigáda vyplácí na obě strany a tam se uplatňuje to heslo "Práci čest". Tam se sejdou různé generace a než se ten chmel sklídí, dalo by se napsat desítky románů, jak se tam trhalo a žilo. Sama jsem slyšela o tom od mých příbuzných, co tam každoročně chmel česali. Jen práce sílí, zahálka je jed.

E. Buráková.

Přikládám jeden dolar na tisk a Pán Bůh vám pomáhej!

BERWYN, ILLINOIS.:

Důstojný pane,

přikládám šek na $50.00 na Hlas Národa. Použijte jich tam, kde to nejvíce potřebujete. 20 dolarů je ode mne a 30 dolarů od moji dcerky.

Pán Bůh žehnej Vaší práci.

Vaše věrná čtenářka B.K.

□

Milá naše "věrná čtenářko".

Zaplať Pán Bůh Vám i Vaší dceři za Váš velkodušný dar. Ani nevíte, jak nás to v redakci posiluje, když vidíme, jak často si na nás ve své štědrosti vzpomínáte.

Snažíme se Vaši dobrotu oplatit upřímnými modlitbami za Vaše zdraví a za hojnost Božího požehnání pro Vaše děti a vnoučata.

Otec Vojtěch Vít.

CLEVELAND, OHIO.

K uctění památky Antoinette Kocábové a známého obětavého národního pracovníka Karla J. Hronka z Clevelandu byl chicagskému "Velehradu" věnován velkodušný dar $ 1000.00

□

Mnohonásobné Zaplať Pán Bůh štědrému dobrodinci. Upřímně se modlíme za duše jmenovaných zemřelých i za živé členy obou rodin, jakož i za živé a zemřelé členy clevelandského "Karlin Clubu".

Vděčně pozdravuje

Otec Vojtěch Vít.

Z NAŠICH KRAJANSKÝCH MISIÍ.

Prázdninové měsíce jsou téměř u konce, ale pro mne znamenaly mimořádné pilno, protože právě v této době bylo třeba vyřizovat různé záležitosti, ke kterým poskytla příležitost právě doba prázdnin. Byly jiné záležitosti, ke kterým jsem spotřeboval mnoho času, ale zmíním se jen o Eucharistickém sjezdu, na který mám nejlepší vzpomínky.

Eucharistický světový sjezd se letos konal ve Filadelfii, kde působil náš blahoslavený krajan biskup Jan Nep. Neumann, a kde je také jeho hrob v kostele sv. Petra.

Phone: 181-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

OTTO PEJSA
proprietor
Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do
NEW LITTLE BOHEMIA
OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE
American & Continental Cuisine
2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537
Zavřeno v pondělí

Právě tato okolnost byla nejdůležitějším důvodem, proč byla organizována česká krajanská účast na eucharistickém sjezdu. Byla totiž možnost, nebo aspoň naděje, že již letos blah. Jan bude prohlášen za svatého, a na několika stranách byla vyslovována naděje, že se sjezdu zúčastní i svatý Otec a uskuteční kanonizaci právě ve Filadelfii.

K tomu sice nedošlo, ale to nijak neubralo ani všeobecné důležitosti a velkému úspěchu kongresu ani neočekávané účasti našich krajanů.

O průběhu i úspěchu kongresu byly různé pochybnosti, protože samo heslo kongresu "Hlad ve světě", kterým se mínil především duchovní hlad duší, jimž se nedostává potřebné duchovní stravy, dávalo možnost přeexponovat souražený význam hesla ve smyslu hmotného hladu, který se v různých stupních šíří po celém světě. Avšak celkový výsledek dokázal, že v Eucharistii, v jejím správném pochopení a uplatňování, je klíč k řešení mnoha jiných problémů.

Přízeň Boží, která se nám tak průzračně jevi v Eucharistii, byla patrna skoro ve všech okolnostech: počasí bylo ve Filadelfii mimořádně k našemu prospěchu, a prudký dopolední liják, který ohrožoval závěrečnou fási a vyvrcholení kongresu, ustal v pravý čas. Pod zataženým nebem, z něhož tu a tam zasvitl paprsek povzbuzení, konala se slavná eucharistická oběť při zaplněném stadiu J. F. Kennedyho, za přítomnosti mnoha kardinálů, biskupů a kněží a presidenta Spojených Států.

Kolik přípravných a doprovázejících prací, plánu a povinností bylo vykonáno ze strany duchovních i lajckých pořadatelů, to se dalo jen tušit z velkolepého programu, v němž byly zahrnuty koncelebrované mše na stadionech, v katedrále a velkých kostelích: projevy, přednášky, výstupy, hry a koncerty současně na několika místech. Nebylo možné se účastnit všech pořadů, a vzhledem k miliónu účastníků tak to bylo plánováno, aby nikde nenastal zmatek.

Možná, že ani čeští účastníci kongresu si neuvědomili, kolik příprav a práce stálo za českou účastí sjezdu, ale její všeobecný úspěch byl jistě zasloužen odměnou. Komu? Nám všem a pak hlavně jejím hlavním pořadatelům v čele s Ph. Dr. L. Němcem, Msgr. P. Lekavým, P. Al. Vyoralem a Otcem biskupem L. Mořkovským. Přesto jistě každý krajan byl nadšen českou výstavkou, která mezi tolika stánky jiných národností, náboženských řádů, misijních a apoštolských společností, řadila se k těm nejlepším. O to měl zásluhu náš zasloužilý umělec Jiří Zavřel, který již týdny před kongresem maloval "České nebe" a jiné obrazy, a přes dva týdny věnoval umělecké úpravě a výzdobě výstavky velmi mnoho jiných služeb. Nemohu jmenovat všechny, kteří se obětavě zasloužili o úspěch české výstavky, ale sl. Aleně Pokorné z Chicaga je třeba vyslovit díky za ochotu namalovat obrazy českých svatých pro naši výstavku. Mimo to naše misie v L. A. vděčí sl. Aleně za 2—3 obrazy, které věnovala pro naši vánoční tombolu.

Když jsem měl odjíždět letadlem do Filadelfie, mělo naše letadlo zpoždění k vůli tomu, že přebíralo přes 50 účastníků kongresu, kteří do L. A. přiletěli z Jižní Koree. Trochu mi zabolelo srdce při myšlence, že tito lidé, většinou neznající angličtiny, přiletěli na kongres z takové dálky, kdežto našich krajanů z Los Angeles bylo jen sedm na kongresu, počítaje v to i pí. Řehákovou, která se přihlásila ve Filadelfii a sdělila, že zase bude bydlet v L. A. - Na druhé straně bylo potěšitelné, že aspoň dvě české účastnice z L. A. — pí. Zdeňka Volejníčková a její dcera Marcelka — vzaly si na kongres své národní kroje a při naší české národní mši svaté u sv. Petra obohatily pestrou krojovou skupinu, která přijela z New Yorku a z Chicaga.

Naše kalifornská skupina *prospěla české kongresové* účasti také tím, že jsem přivezl na výstavku "svatováclavskou korunu", kterou nám laskavě zapůjčil jménem minerální společnosti v Carlsbadu p. Christensen. Přeprava letadlem se s počátku zdála obtížná, ale nakonec se vše vyřešilo snadně a koruně se na letišti i v letadle dostalo opravdu královské pozornosti. Pojištění koruny na $25.000 zaplatil ochotně p. Adolf Whitney.

Kalifornští účastníci kongresu se dostali do Filadelfie v různou dobu a za jiných okolností: manželé Brožkovi a pí. Volejníčková s Marcelkou se přidružili k arcidiecésní výpravě, kterou vedl J. Em. kardinál Manning — , a proto dojmy a zážitky ze sjezdu budou v mnohém odlišné. Přesto se asi všichni shodují v tom, že vynaložený čas a výdaje stály mnohokrát za všechno duchovní a estetické obohacení, které kongres poskytoval všem.

V úterý večer celebroval polský kardinál Wojtyla s 15-ti polskými biskupy a s ostatním duchovenstvem mši sv. na Veteran Stadionu, při které byli do průvodu vybráni zástupci různých národů. Jednotliví kněží byli doprovázeni krojovaným eskortem. Mojí mladí průvodci z New Yorku budili pozornost kameramenů i televise.

Ve středu jsem zajel do Stadionu Spectrum, kde se konal skautský den. Při mši sv. četli epištoly zástupci skautů, kterých bylo shromážděno ve stadionu spolu s jinými organizacemi mládeže na tisíce.

Ve čtvrtek několik nás — českých kněží — sloužilo mši svatou u hrobu blah. Jana Neumanna. Hlavním celebrantem byl biskup ze Sev. Dakoty, v jehož diecézi je několik českých kněží.

V sobotu byl den, kdy různé národnosti konaly své bohoslužby u příležitosti kongresu. České bohoslužby se konaly v kostele sv. Petra, kde je hrob blah. Jana Neumanna. Kdyby se následujícího dne nekonaly závěrečné bohoslužby na stadionu, o kterých jsem se zmínil, byla by pro nás pro Čechy sobotní mše sv. zůstala vyvrcholením kongresu.

Mši sv. celebroval nejd. Otec biskup J. L. Mořkovský za koncelebrace dakotského biskupa, českých prelátů a četných kněží. Kostel byl naplněn do posledního místečka a pestrost národních krojů zvyšovala slavnostní ráz. Oltář byl obdivuhodně vyzdoben květinami. Různí čeští představitelé četli epištoly a přednesli modlitby věřících. Anglicky kázal Msgr. Anděl z Clevelandu, česky procítěně promluvil Msgr Petr Lekavý, kterého bylo dobře slyšet. Na konci mše svaté promluvil také nejdůstojnější Otec biskup. Zaslouženě vzdal díky všem, kteří se zasloužili o úspěch celé slavnosti, zvláště Dr. L. Němcovi, který zvládl celý úkol předsedy přípravného výboru, *spojený s tolika povinnostmi*, starostmi a službami, neuvěřitelně lépe, než se kdo mohl domnívat nebo očekávat.

Po mši svaté bylo shledání s mnoha přáteli, a občerstvení na několika místech, o které se postaral pokladník přípravného výboru p. Josef Sukaný. 2000 koláčků zmizelo v českých i nečeských útrobách a mohu jen litovat, že jsem si ani neochutnal. Napekli je krajané z New Yorku.

Za společnosti Otce Tomáše Špidlíka, S. J., který má na starosti české jesuity v zahraničí, odjížděli jsme z Filadelfie za silného deště se svatováclavskou korunou mezi zavazadly.

P. T. Špidlíka, který se v L. A. zdržel několik dní, poznala řada krajanů, kteří se dostavili na nedělní mši svatou, konanou v prostorném domě u Brožků. Otce potěšila jejich účast a on je zas potěšil svým kázáním a s vými nepřebernými vtipy.

Radost mi trochu pokazil neúspěch při filmování a fotografování eucharistického kongresu, protože zrychlené filmy a nedostatečně osvětlené transparence jenom zkreslují barevnost, velkolepost a duchovní i uměleckou bohatost této významné světové události, jejíž jsme byli svědky. Doufám, že p. Jan Sukop měl při fotografování větší štěstí a že nám jeho záběry poskytnou dobré upomínky a památky na slavné kongresové dny ve Filadelfii začátkem srpna 1976.

Rev. Jaroslav Popelka, S. J.

ČESKOSLOVENSKÝ KRAJANSKÝ CLEVELAND

oslaví společně

53. VÝROČNÍ DEN SV. VÁCLAVA

V NEDĚLI, 26. ZÁŘÍ 1976

v chrámu Páně sv. Rodiny

(E. 131. ul. a Chapelside Ave.).

slavnostními bohoslužbami a banketem.

Ve 12 hodin v poledne bude sloužit svatováclavskou mši sv. clevelandský světící biskup Gilbert Sheldon za přítomnosti býv. sídelního biskupa Clevelandu Clarence Issenmanna a místních slovenských a českých kněží. Hostícím farářem je Rev. George Vituj, duch. správce osady sv. Rodiny, a hlavní projev při odpoledním banketu bude mít Njdp. opat Jerome Koval, O.S.B., představený kláštera slovenských benediktinů v Clevelandu.

Pro reservace na banket volejte: Jerry Hrich (663-4151); předsedou Výboru svatováclavské slavnosti je letos Louis Radecký!

Svatý Václave, nedej zahynouti nám ni budoucím!

Pojeďte s námi na Holy Hill

Milí přátelé,

v Chicagu a jeho předměstích si již nedovedeme představit Růžencový měsíc říjen bez naší tradiční pouti k Matce Boží na Sv. Kopeček (Holy Hill) do Wisconsinu, na kterou vám i letos posíláme srdečné pozvání.

Zvláště v letošním roce amerického bicentennia chceme vděčně poděkovat Pánu Bohu za možnost obživy, založení domovů a za svobodu náboženskou a duchovní, které se nám a našim předkům ve Spojených státech dostalo. Zároveň budeme vyprošovat této své nové vlasti požehnání do dalších let a prosit za naše umlčované bratry ve víře tam u nás doma za mořem.

Doufáme, že s námi pojedete v hojném počtu a spojíte se s námi v prosbě o přímluvu Matky Boží za vzájemnou svornost, požehnání a zdraví v našich rodinách, za duchovní potřeby našich známých a přátel; a vzpomeneme si i na ty, kteří s námi věrně jezdívali a které si už Pán povolal v minulých letech k sobě.

Toto pozvání k setkání se na společné národní pouti na sv. Kopečku ve Wisconsinu posíláme též všem našim věřícím krajanům v Milwaukee, v Kenoshe, Cudaby, Racine, a všem, kdo se o ni dočtou a mohou se autem na sv. Kopeček vydat. Z Chicaga a okolí přijedou též někteří vlastními auty, a tak se opět sejdeme každý se svými známými.

Na Holy Hill jedeme druhou neděli v říjnu, tedy 10. října.

Cena cestovného pohodlným Keeshin busem pro "Chicagské": dospělí $9.50, děti od 10 do 14 let $7.00, děti od 10 let let $5.00

Odjezd:

1. zastávka: Kostel Bl. Anežky české, Central Pk. Ave. a 27. ulice v Chicagu v 6:30 A.M.

2. zastávka: First National Bank of Cicero: Austin Blvd. a Čermákova tř. v Cicero v 7:00 A.M.

Z Holy Hill vyjedeme zpět k Chicagu v 5:30 P.M.

Závazné přihlášky s poloviční zálohou cestovného přijímá:

1. Redakce Hlasu Národa v budově Velehradu v Chicagu od 9 hod. ráno do 6 hodin večer. Telefon: 762-2044;

2. Fr. Uhlířová od 5 hod. odpoledne do 10 hod. večer. Telefon: 484-2106.

"Money Orders" a šeky laskavě vystavte na **Klub Domov.**

Při přihlášení nezapomeňte udat zastávku, na které budete nastupovat a s kým, je-li to možné, chcete sedět v buse pohromadě. Pro ulehčení naší práce přihlaste se laskavě včas. Děkujeme vám za ochotnou spolupráci a těšíme se s vámi na shledanou.

Za pořádající výbor Klubu Domov:

Ferdinand Küssel, předseda:
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.,
kaplan čes. Bohoslužeb
u sv. Prokopa

PAUL'S
BODY SHOP
5231 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4177
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

GRANÁTY
Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers
3720 West 26th Str.

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

4. kolo —

SPARTA—DUKLA 2:1

Branky: V pokutovém území Dukly, Rott fauloval Vdovjaka a penaltu proměnil pravý krajní obránce Melichar. Na hranici trestného území, devět minut před koncem dostal míč střední obránce Sparty Urban a prudkou střelou, tečovanou ještě jedním z obránců, zajistil Spartě vítězství. — Nehoda uvolnil Švehlíka (nastoupil vojenskou povinnost, je ze Slovanu), ten unikl po křídle až k brankové čáře, jeho centr zpět našel volného Vízka, jenž vypálil přímo z voleje a bylo vyrovnáno 1:1. Na vítězství Sparty má největší zásluhu záložní řada. Dukla naopak zahrála slabě. 20.000 diváků.

ŽILINA—SLAVIA 0:0

Největší šanci ke vstřelení branky měla Žilina ve 46. min., když v pokutovém území fauloval Lubas pronikajícího Chobota. Nařízenou penaltu střílel Beleš, ale brankář Slavie jeho střelu kryl. Potom měla ještě Slavia štěstí, když hlavička Tománka skončila na břevnu. Žilina po celý zápas neúnavně bojovala, Slavia předvedla výbornou technickou hru. Stínem rušného utkání jsou čtyři zranění. U domácího týmu Frič a Galvánek, u hostí D. Herda a Frydrych, který však zůstal v nemocnici.

BOHEMIANS—FRÝDEK-MÍSTEK 3:0

Branky: Jarkovský unikal, za cenu faulu ho zastavil Čermák a nařízenou penaltu dal "bělehradský penaltový král" reprezentant Panenka. Ve druhém poločase opět kanonýr Panenka z 20 metrů dělovkou překonal dvakrát bezmocného brankáře hostí. Poprvé to bylo v 71. min. levačkou a o dvě minuty později pravou nohou.

PLZEŇ—BRNO 1:1

Branky: Jelínek (přišel z Kladna) unikl a ideálně přihrál Karafiátovi (přestoupil ze Slavie) a ten dal vedoucí gól Plzně. — V 79. min. se podařilo vyrovnat skóre Jarůškovi. Mužstvu Plzně chybí lepší souhra a střelba. Brno zaslouženě remizovalo, ale bolestí zůstává proměňování příležitostí.

OSTRAVA—INTER 2:1

Branky: Z 20 metrů kopal trestný kop Rygel a míč šel přesným falšovaným obloučkem rovnou do sítě. Brankář Interu Kovařík se ani nepohnul. Při nedorozumění v šestnáctce Interu se zmocnil míče Knapp, bezvadně se uvolnil a levačkou k tyči zvýšil na 2:0. — V 75. min. šel na hřiště někdejší král střelců Petráš a v poslední minutě utkání se mu podařilo dát letos první gól. Mistru ligy 1976 Ostravě se podařilo zvítězit zlepšenou hrou nad ještě neporaženým Interem.

TRNAVA—TEPLICE 2:1

Branky: Jančula výborně nahrál Fandelovi a ten z 10 metrů skóroval. Pronikajícího Martiňáka složil v pokutovém území Thorovský a Adamec penaltu proměnil — 2:0. — Jediný gól hostí dal v 90. minutě obránce Mixa. Utkání mělo průměrnou úroveň a bylo i dost surové.

SLOVAN—LOK. KOŠICE 2:0

Branky: Masného centr se dostal k J. Čapkovičovi a ten vstřelil první gól zápasu. Gogh rychle zaútočil, přihrál Haraslínovi, který mu míč vrátil a asi z 18 metrů z levé strany do opačného rohu dal druhý gól. Slovan bojoval a z minima brankových šancí vytěžil maximum.

VSS KOŠICE—TRENČÍN 1:2

Branky: Gallis zblízka 1:0. — Jeden z obránců Košic vykopl míč z prázdné branky, ale přímo k nohám útočníka hostí a ten pohodlně vsítil druhý gól.

Ve druhém poločase nastoupil v brance z rezervy "naděje" Pospíšil. Hned dvě minuty po té šel na něho sám jeden ze soupeřů, ale taktickým postavením, klidem a rozvahou se mu podařilo přinutit soupeře vystřelit vedle levé tyče do autu. Ještě zachránil nečekanou patičku pod břevno, když vyrazil nad. Kapituloval jednou a to byl bezmocný. Hosté založili rychlý útok po pravém křídle, centr do ohně a z "voleje" se jim podařilo potřetí skórovat. Manažér Jarda Fajkus měl k dispozici tyto hráče: Stasiewicze, Pospíšila, Kellera, Vlčanského, Ryse, Okinciase, Ďuriše, Beče, Grahama, Tsoukalase, Vaška Příkazského, Lamona, Bricksiho a Dakourise. Co říci o hře Sparty? Oba brankáři byli neustále v ohni střel, obrana stále přetížená, záloha to byla velká díra a útok naprosto bezmocný něco vytvořit.

Příští zápas se hraje v neděli 19. září na Morton West proti mužstvu Slováků, kterým jde o záchranu v Major Division a jsou jako domácí tým. Rezervy hrají od 1 hod. odpoledne a první celky od 3 hod. odpoledne.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

Tabulka po 4. kole

		skóre	body
1.	Inter	11: 3	6
2.	Ostrava	7: 4	5
3.	Dukla	8: 5	5
4.	Brno	5: 4	5
5.	Trenčín	6: 5	5
6.	Žilina	6: 4	4
7.	Slavia	5: 4	4
8.	Sparta	5: 5	4
9.	Plzeň	4: 4	4
10.	Slovan	6: 7	4
11.	VSS Košice	6: 7	4
12.	Lok. Košice	5: 6	4
13.	Bohemians	6: 6	3
14.	Teplice	4: 7	3
15.	Frýdek-Místek	3: 8	2
16.	Trnava	3:11	2

II. liga kopané

4. kolo —

Jablonec—Bardejov 2:0
Branky: Petrtýl, Gergel.

Pov. Bystrica—Třinec 0:1
Branka: Svoboda.

Kladno—Vítkovice 1:0
Branka: Jiras.

RH Bratislava—Bohumín 0:1
Branka: Nováček.

Děčín—Vlašim 1:1
Branky: Sýkora — Dvořák.

Ban. Bystrica—Nitra 3:1
Branky: Farkaš, Albrecht 2 — Ternény.

Prešov—Martin 2:1
Branky: Kufa, Novák — Gerhát.

Michalovce—Příbram 2:0
Branky: Ondo 2.

Druhou ligu bez porážky vede Jablonec, skóre 9:0 a osm bodů.

★

Přátelská kopaná

REAL MADRID—SLAVIA PRAHA 4:1

Slavia začala velmi dobře, dokonce se ujala vedení už ve čtvrté minutě gólem Jebavého. Ve 12. min. dal druhou branku Radolský, ale rozhodčí ji neuznal pro domnělou ruku. Potom měla ještě Slavia převahu do 25. min., kdy musel pro zranění odstoupit do té doby nejlepší hráč Jebavý. Do prvního poločasu byl ještě zraněn Radolský a ve 47. min. i D. Herda. Real toho plně využil, zvyšoval tlak a výsledkem toho byly čtyři branky v síti Slavie. Tři branky dal Dán Jensen, který přestoupil do Realu z týmu NSR Borussie Mönchengladbach a navíc nastřelil břevno. Čtvrtý gól vsítil Santillana. Utkání sledovalo 95.000 diváků.

POK

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 12. září se hrálo čtvrté kolo podzimní části Major Division na Morton West.

Sparta—Lions 1:1 (rezervy)

Sparťanská rezerva měla první poločas velkou převahu, ale nenašel se nikdo, kdo by překonal brankáře hostí. Šance byly, ale vždy scházelo klidné a rozvážné zakončení. Gólové příležitosti měl Maňásek a pak opravdu velkou šanci Vlčanský. A jak to již bývá, nedáš — dostaneš, stalo se skutečně do písmene. Po přestávce mužstvo Lions (Ukrajinci) vyvinulo velký tlak na sparťanskou branku. Nakonec se jim podařilo dát šťastný gól v 61. minutě. Od té doby se snažila rezerva Sparty zrychlit hru a co nejdříve vyrovnat. Vyrovnávací gól si ovšem zavinili hosté sami, když v 69. minutě faulovali v pokutovém území. Rozhodčí nekompromisně nařídil penaltu a tu proměnil technickou střelou exekutor penalt Kuraitis. V mužstvu Sparty přece jen chyběla větší souhra, když z četných příležitostí značný počet střel nenalezl cíl. Manažér rezervy Láďa Kop může být spokojen hlavně s výkonem brankáře Pospíšila, který prokázal výborný posstřeh a roste ve velkého hráče. Obrana zahrála s jistotou, záloha musí více tlačit útok vpřed a útok zlepšit střelbu. Za rezervu hráli Pospíšil, Pleticha, Bartůněk, Gajda, Vašek Příkazský, Vymyslický, Kuraitis, Minařík, Maňásek, Vlčanský, Enright, Králík a Josef Příkazský (hrál poprvé a je starší bratr Vaška).

SPARTA—LIONS 0:3

Sparta na podzim podruhé prohrála, ale zasvěceného toto nemůže překvapit, neboť z jarního mužstva zbyla jen troska. Hráči, kteří tvořili a dělali výsledky, jsou na školách a nemohou hrát. Jedná se hlavně o Karla Fajkuse, DiBernarda, Halla, Gerarda a Swearingena. Z Evropy se zatím nevrátil Cribari a k zápasu se nedostavil Sioras. Za tohoto stavu má velmi těžkou pozici manažér prvého týmu Jarda Fajkus, protože musí tvořit nový celek a hledat teprve nejvhodnější sestavu. Jak probíhala hra? Hráči Lions ovládli hru od počátku, kombinačně byli výborní, střílelí z každé pozice a po celý zápas hráli ve velkém stylu. Ve 14. minutě šla tvrdá střela asi z 25 metrů na branku Sparty, brankář Stasiewicz stačil zasáhnout jen konečky prstů na tyč a od té se míč pomalu odrazil do sítě — 0:1. Ve 43. minutě z naprosté blízkosti vystřelil jeden z hráčů Lions, Stasiewicz reflexně vyrazil opět na tyč, odražený míč šel

Náš sportovní zpravodaj
PETR HORÁK
hlásí:

SOVĚTI V KANADSKÉM POHÁRU

Tisková agentura UPI přinesla zprávu, že vedoucí sovětských hokejistů přiznal, že sovětští reprezentanti jsou za hru placeni. Viktor Chotochkil, tajemník a tiskový mluvčí sovětské hokejové federace, uvedl, že subvencování týmu vládou je povoleno Mezinárodním olympijským výborem. Rozdíl je podle Chotochkilových slov ve výši odměn sovětských hokejistů a amerických profesionálů. Činovník sovětské hokejové federace neprozradil výši příjmů sovětských hráčů, agentura UPI však připomíná, že je všeobecně známo, že sovětští reprezentanti živí sebe a své rodiny hraním hokeje. Mnoho z nich je soustředěno ve vojenském oddílu CSKA Moskva, má důstojnické hodnosti, a zájmy svého státu "hájí v reprezentačním hokejovém mužstvu..."

Sovětští hráči si v Kanadě pošramotili pověst původním prohlášením svého trenéra Viktora Tichonova, který omlouval počáteční neúspěch špatným výkonem rozhodčích a pohrozil, že sovětský tým by mohl na protest ze soutěže odstoupit. Později řekl vedoucí sovětské výpravy, Albert Pomorcev, že Tichonovovo prohlášení bylo špatně pochopeno a že o odstoupení z turnaje *Sověti nikdy neuvažovali...*

Pro Tichonovovu reakci na nerozhodný výsledek sovětských hokejistů se Švédy neměl pochopení předseda direktoria Kanadského poháru 1976 Alan Eagelson. Uvedl, že chtějí-li sovětští hokejisté ze soutěže vystoupit a odjet domů, pomůže jim pakovat zavazadla...

GAMMA, odbočka ČsNRA
zve na
PŘÁTELSKÝ VEČER
který se koná v pátek, 24. září v Lincoln Federal na Čermákově třídě v 8 hodin večer.

Naším hostem je p. JOSEF STANĚK, autor čtenářskou obcí velmi dobře přijaté knížky "Potrestaní", o osudech vězně československého "Gulagu". Dnes je vedoucím nakladatelství "Czechoslovak Cultural Club" v holandském Haarlemu, členem "Poradního sboru" čs. exulantů v Evropě — a co všechno ještě, to Vám řekne na našem večeru.

Přijďte si poslechnout jeho přednášku, připravte si dotazy.

J. Netík, *předseda*
S. Brym, *jednatel*

ČESKÝ NASTASE

Známý československý tenisový reprezentant, Jan Kodeš, vyřadil ve Forrest Hills Austalana Denta, Američany Ashe a Richeye a Jihoafričana McMillana, a skončil až na raketě americké jedničky — Jimmy Connorse. Jeho výkon americký tisk chválil, našinec měl radost, že konečně někdo z domova letos v mezinárodním tenisu zabral, bohužel však Kodeš nakonec Československu nejlepší reklamu neudělal. Často se hádal s rozhodčími, počínal si nesportovně, snažil se vyvést soupeře z tempa "divadélkem", apod. Nakonec jej začal tisk označovat za druhého Nastaseho, což není právě nejlichotivější označení. V tomto případě totiž nejde o srovnání se zřetelem k výkonnosti, ale k nepěknému chování...

P. S. — Přátelé v redakci a milí čtenáři sportu v H. N.! Příští týden budu služebně v Kanadě a tak nevím, podaří-li se mi najít čas k psaní. Ne-li, vynahradím příště. — P. H.

KANADSKÝ POHÁR

KANADA—FINSKO 11:2

Branky: Martin 3, Hull a Esposito 2, Leach, Shutt, Perreault, Sittler — Oksanen, Makkonen.

Utkání se hrálo v Ottawě před 9500 diváky, kteří viděli vysoké vítězství domácího *mužstva. Kanadští hráči hráli* důrazný forčeking a rušili útočné akce Finů už v samém počátku v jejich obranném pásmu a pozorně bránili. Finové chybovali hlavně v obraně a nestačili ani v osobních soubojích. Bobby Clark nedohrál pro zranění kotníku.

USA—ŠVÉDSKO 2:5

Branky: Talafous 2 — Börje Salming, R. Eriksson, Hedberg, Widing.

Švédové dali čtyři góly v přesilovce a první třetinu vyhráli 5:0. Po bezbrankové druhé třetině hráči USA snížili v závěru celkové skóre na přijatelnou třibrankovou porážku.

ČSSR—SSSR 5:3

Branky: Nový 2, Pospíšil, B. Šťastný, Martinec — Malcev, Balderis, Kovin. Nahrávky: Pospíšil, Nový, M. Šťastný, Martinec, Bubla — Šalimov, Skvorcov, Gusev.

Sestava Československo: Holeček (Sparta) — Machač (Brno), Pospíšil (Kladno), Bubla (Litvínov), Kajkl (Plzeň), Chalupa (Jihlava), Dvořák (České Budějovice) — Augusta (Jihlava), Nový (Kladno), Peter Šťastný (Slovan Bratislava) — Marian Šťastný (Slovan), Hlinka (Litvínov), Holík (Jihlava) — Martinec, J. Novák, Boh. Šťastný (všichni z Pardubic).

Čs. mužstvo mělo téměř stálý tlak na branku soupeře. Čs. hráči byli lepší ve středním pásmu, kde vznikala většina jejich akcí, kombinace měla přesnost i rychlost a dobře i střídali. Po celý zápas vedli a udávali tempo hry. Základem všeho byla perfektní hra obránců, kteří navíc dobře zakládali útočné akce. Holeček v brance podal vysoký výkon, zasahoval 26krát a jeho protějšek Tret'jak 38krát. Výraznou postavou v útoku byl Nový, výborný v osobních soubojích, přehled v rozehrávce a s tvrdou střelbou. Vynikající byl též Martinec. V mužstvu SSSR byl největší oporou brankář Tret'jak, obrana hrála slaběji a útoku scházela lepší souhra. Nedostatkem obou týmů byly přesilovky, když na každé straně bylo šest vyloučených, ale nikdo neskóroval. Hrálo se v Montrealu a přihlíželo 16.200 diváků.

ČSSR—FINSKO 8:0

Branky: Martinec (přihrál B. Šťastný), Augusta, Eberban (Kajkl), Bubla (Jiří Holík), Nový (Černík), Bubla (Chalupa při přesilovce), Pouzar (M. a P. Šťastní).

Sestava — Československo: Holeček — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Chalupa, Dvořák — P. Šťastný, Nový, Augusta — Eberman (Plzeň), Hlinka, Holík — Martinec, Jiří Novák, Boh. Šťastný.

Finsko bylo pro čs. reprezentanty soupeřem jen v prvé třetině, kdy mělo ještě dostatek fyzických sil a inkasovalo jenom jednu branku. Od druhé třetiny se však hra vyvíjela jednostranně a tři góly ve finské síti bylo pouze poloviční využití brankových šancí. V závěrečné třetině už Finům rychle ubývaly síly. Od daleko větší porážky je zachránil vynikající brankář Leppänen, který byl vyhlášen nejlepším hráčem svého týmu, i když dostal osm branek. Bylo to střetnutí v němž nikdo nepochyboval o vítězi. Na utkání v Torontu přišlo do hlediště 15.000 diváků.

SVÉDSKO—SSSR 3:3

Švédové měli velký nástup a první třetinu vyhráli 2:0, brankami U. Nilssona a B. Salminga. Ve druhé třetině snížil Kapustin na 2:1. V závěrečné třetině mělo mužstvo SSSR převahu, ve dvou minutách dalo dva góly Balderisem a Kapustinem. Švédové jednu minutu před koncem zápasu vyrovnali. Autor branky byl Hedberg.

KANADA—USA 4:2

Branky: Esposito, Machovlich, Hull, Sittler — Ahern, Jensen.

Kanaďané vedli v první třetině 3:0 a zdálo se, že týmu USA vysoko porazí. Od druhé třetiny se však hra [illegible] mužstvo USA výbo[illegible] ráželo k ryc[illegible] kterých vstře[illegible] meričané vá[illegible] odvolali 25 v[illegible] brankáře Lóp[illegible] začali hrát powér pla[illegible] ďané však po 10 vteřinách zi[illegible] kali puk a do prázdné branky se trefil Sittler.

ČSSR—USA 4:1

Branky: Ve 22. min. dal první branku Hlinka při přesilovce 1:0. O šest minut později přesnou střelou vyrovnal Hangsleben 1:1. Patrick zůstal nekrytý, před Holečkem a bez potíží zvýšil skóre 2:1 pro USA. Hned minutu poté unikl Patrick Pospíšilovi a bylo to 3:1. Americký brankář Curran vyjel daleko z branky, v souboji s Hlinkou, přišel o puk a ten se dostal Mariánovi Šťastnému, jenž pohodlně trefil prázdnou branku 2:3. Milburry objel nikým neobtěžován čs. branku, Holeček to však nepostřehl a proti střele Ftorka z bezprostřední blízkosti byl však bezmocný — 2:4. V poslední třetině šel do branky místo Holečka Dzurilla. Ve 46. min. M. Šťastný nahrál přímo na najíždějícího Hlinku, ten zleva najel před Currana a blafákem snížil na 4:3. Největší brankovou šanci zápasu měl Peter Šťastný v 52. min., když objel Currana, poslal puk do branky, ale obránce Sargent jej stačil ještě vyhodit do pole. V 54. min. Novák nastřelil tyčku. V 55. min. poslal Nový Augustu do sólového úniku, ten byl před brankou zezadu sražen jedním z amerických obránců, ale v pádu přece jen protlačil puk za Curranova záda a bylo vyrovnáno.

Sestava Československa: Holeček (od 41. min. Dzurilla, Brno) — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Chalupa, Dvořák — P. Šťastný, Nový, Augusta — M. Šťastný, Hlinka, Jiří Holík — Martinec, Jiří Novák, Boh. Šťastný.

Celé americké mužstvo doslova dřelo, snaha po nejlepším výsledku byla hmatatelná. Tvrdě bránili a vyráželi k rychlým brejkům. Silové pojetí je přece jen pro některé technické hráče v čs. týmu velkým soustem. Ve druhé třetině hrála obrana velmi špatně a Američané toho také využili.

SSSR—FINSKO 11:3

Branky: Žluktov 4, Malcev 2, Vikulov 2, Repněv, Kapustin, Kovin — Rautakallio, Makkonen, Hagman.

Mužstvo SSSR bylo od počátku jasně lepší a Finové ke konci zcela rezignovali.

KANADA—ŠVÉDSKO 4:0

Branky: Guiney 2, Esposito, Dionne.

O výsledku tohoto vysoce náročného, bojovného a tvrdého souboje vlastně rozhodly dvě chyby švédského brankáře Åströma. Právě rozdíl ve fyzické síle a nasazení vynesl druhé dvě, kanadské branky, které padly po zmatcích ve švédské obraně, když už nemohli udržet tlak vítězů.

POSLEDNÍ VÝSLEDKY:

KANADA—ČSSR 6:1
ŠVÉDSKO—FINSKO 6:8
USA—SSSR 0:5
ČSSR—ŠVÉDSKO 1:2
KANADA—SSSR 3:1
USA—FINSKO 6:3

PLAY-OFF
KANADA—ČSSR 6:0

Komentáře najdete v příštím čísle. POK

Odsouzen na doživotí, protože varoval západ

Bonn. — Teprve nyní došla na západ zpráva o tom, že východoněmecký vědec prof. Adolf Henning Frucht byl už v roce 1968 odsouzen na doživotí, protože tajně varoval západ před hroznou biologickou zbraní, kterou se mu podařilo připravit, a které by komunisté mohli užít v případě války. Dal propašovat na západ detailní informace o svých pokusech a objevech, aby si západ mohl včas připravit účinné prostředky proti této zbrani.

Legionářská nemoc byla možná způsobena otravou

Filadelfie. — Americkým vědcům se dosud nepodařilo vyřešit záhadu tak zvané "legionářské nemoci", na kterou onemocnělo 150 osob a zemřelo 29. Všichni postižení se v červenci zúčastnili konvence Americké legie ve Filadelfii. Někteří vědci nyní vážně připouštějí možnost, že příčinou této "nemoci" byla jedovatá chemikálie, kterě někdo úmyslně užil pro otrávení postižených. V těle jedné oběti byla zjištěna smrtonosná dávka karbonylu niklu.

Tvým mrtvým, Pane, smrt život nebere, ale jen proměňuje...

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

"GAMMA" — *odbočka Československé národní rady americké oznamuje svým členům, že náhle zemřel jeden z jejích zakládajících členů,*

JAROMÍR K. HRÁBEK

Od r. 1966, kdy přišel do Spojených států, byl naším dobrým přítelem.

Přijďte se všichni členové odbočky s Jaromírem rozloučit v pátek, 17. září 1976 v 8 hod. večer do kaple pohřebního ústavu "Mařík a synové" (6507 W. Čermák Rd.) v Berwynu, anebo v sobotu, 18. září v 9 hod. ráno.

Všem pozůstalým vyslovujeme naši hlubokou soustrast.

Jaromír Netík, předseda
Stanislav Brym, jednatel

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION
NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.
Náš krajan FRANK FOLTÝN, evropský automechanik v ní zahajuje provoz od 1. srpna 1976.
Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.
Tel.: 788-7519 "ROAD SERVICE" — elektrické sváření — umývání aut.
PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Ti hoši vykonali práci obdivuhodnou. Část ošetřovala nemocné v lazaretech, část v rodinách. Jiná skupina procházela dělnické čtvrtě, nesouc na osamělých nemocných. Několik hochů bylo vždy v ústavě, hotových na každé zavolání. Dva měsíce byli tito hoši neustále na nohou. Ani jeden z nich neonemocněl. Panna Maria je zřejmě chránila. Na počátku své služby svědomitě zachovávali všechny lékařské předpisy o desinfekci, myli se před odchodem a po příchodu, ale potom navykli své službě tak, že zapomínali na všechnu desinfekci. Klamali bychom se, domnívajíce se, že ti hoši byli nějaké zvláště tvrdé povahy. Jejich služba je stála mnoho sebezáporu. I oni se napřed báli cholery, husí kůže jim v první dny co chvíle naskakovala, myslili, že už onemocní také, ale oni se obětovali. — Leckterý z nich nikdy neviděl lidi, svíjejících se v horečce, lekal se tváří zsinalých, vše jej odpuzovalo, když spatřil pěny v ústech umírajících. A jak úzkostně se leckterý hoch díval na umírající! Vždyť mnozí z nich neviděli ještě umírat. Sotva kterýsi z těchto hrdinů vkročil do světničky, kde ležel nemocný, již se kácel ve mdlobě na zem. Bylo štěstí, že tam přišel Don Bosko a jemu pomohl. Jakmile však hoši přestáli první obtíže, byla jim jejich hrdinná služba radostí. Tehdy byla ještě na světě maminka Marketa. Hoši co chvíle k ní přiběhli, že už nemají obkladů pro nemocné. Marketa úplně vyprázdnila celý prádelník, dala hochům i stolní ubrus a když nebylo v domě nic, vzala i oltářní plachtu: "Ne to nebude znesvěcení, vždyť ovineš plachtou nemocného křesťana, chorý úd Kristův." Lidé byli hochům velmi vděčni, ale ne všichni. Jak už se v takových případech stává, někde lidu namluvil, že ošetřovatelé dávají nemocným jakousi vodičku, aby mřeli, i v lazaretech jsou prý lidé jen otravováni. Místo vděčnost obrátila se na Boskovy hochy nepřátelská zlost, v nejednom se spasili jen útěkem; chátra by je byla dotloukla. I Dona Boska vyprovázeli nejednou z dělnických ulic kamením. Lidé rozumní byli Donu Boskovi velmi vděčni a vážnost obětavých chovanců velmi stoupla. Dne 8. prosince 1856, právě když sv. Otec prohlašoval věroučný článek o Neposkvrněném Početí, děkoval Don Bosko slavnostně s celým svým ústavem Pánu Bohu a jeho Matce za všechnu pomoc a ochranu v době cholery. Žili ve čtvrti nejvíce zamořené, dnem i nocí se stýkali s nemocnými, a přece z celého ústavu nikdo neonemocněl ani nezemřel.

Již jako novokněz uváděl Dona Boska jeho zpovědník a přítel často do turinských vězení a do polepšoven. Apoštolát mezi vyvrheli lidské společnosti se Donu Boskovi zalíbil provždy. Duchovní správy ve vězeních se nevzdával. Zvláště rád tam chodíval v době velikonoční, konal s vězni duchovní cvičení a připravoval je na velikonoční zpověď. V roce 1855 řídil duchovní cvičení v turinské polepšovně La Generála, kde sta výrostků pykalo za různé zločiny. Pán Bůh požehnal duchovním cvičením. Hoši je konali svědomitě a Don Bosko přemýšlel, jak by hochům připravil radost.

Zaklepal u vrchního ředitele turinských žalářů a prosil: "Pane řediteli, dovolte, abych si s hochy z Generály směl udělat výlet do královského parku v Stupinigi." Ředitel vyskočil se židle: "Velebný pane, nespletla se vám v hlavě kolečka?"

"Ne, pane řediteli, mluvím úplně vážně, a prosím, abyste vážně i odpověděl na mou žádost."

"Poslouchejte, milý velebný pane, rád bych vám učinil všechno, co učinit smím; ale zde by následky mého dovolení byly hrozné."

"To je vaše poslední slovo?"

"To je mé poslední slovo."

"Prosím tedy o svolení, abych směl jíti výš a prosit pana ministra vnitra."

"Jak se líbí, milý Done Bosko."

Ministrem vnitra byl Urban Rattazzi. Vyslechl žádost Boskovu překvapen, ale se zájmem.

"Ale vyhovím vám, velebný pane, vyhovím. Jsem rád, že vám mohu prokázat laskavost. Určete si den a oznamte mi včas hodinu výletu. Poručím policii, aby vás v určité vzdálenosti provázelo několik četníků v civilu, aby kluci nepřišli do pokušení."

"Jste příliš laskav, Vaše Excelence, ale vysvětlil jsem vám věc asi nejasně. Prosím na tento den o úplnou svobodu pro ty hochy. Nechci nikoho na pomoc, ani našich výtečných četníků, i když budou v občanském oděvu. Jsem dosti silný, abych všecky kluky přivedl večer do Generály."

"Nepřivedete jich ani deset, milý Done Bosko."

"Jen mi důvěřujte, pravím, že je přivedu všecky."

Rattazzi, zvědav, zdali se výlet Donu Boskovi podaří, dovolil. Jednoho jarního rána otevřela se těžká vrata Generály a zástup hochů, vedený Donem Boskem, vycházel na výlet. Když vyšli poslední, zasmáli se strážníci: "Večer budou jejich řady hodně prořídlé, těch prskne!"

Nádherné počasí výletu přálo. Stinnou alejí pochodovali něco 6 km do královské obory v Stupinigi. Šedivý osel vlekl zásoby jídla pro mladé žaludky. Hoši v oboře posnídali, rozdělili se na skupiny a dali se do her. Don Bosko byl přítomen všude, tam radil, jinde povzbuzoval a opět jinde veselil se s hochy. Den uběhl, blížilo se k návratu. Don Bosko byl za celý den tak unaven, že sotva stál na nohou. Hoši zpozorovali jeho únavu. "Velebný pane," pravili, "osel nemá co táhnout, posaďte se na čísla a pojedeme." Vykonáno. Don Bosko se posadil, hoši se seřadili a za zpěvu pochodovali do Turína. Už byla noc, když stanuli před branou Generály. Strážníci žasli. Z hochů nescházel ani jeden. Don Bosko jim řekl napřed: "Hoši, důvěřuji vám, že mě nezklamete." Hoši byli poctěni a povzneseni důvěrou. Ještě nikdy jim nikdo neřekl, že jim důvěřuje, až Don Bosko. Jak by se byli mohli zklamat! Také vyhrožovali asi tři nejsilnější: "Jestli se kdo ulejete, běda vám, hlavu vám roztlučeme." Hoši se nebáli vyhrůžky, báli se, aby nepřišli o důvěru svého přítele Dona Boska.

Don Bosko apoštoloval horlivě i mimo Turín. Sotva byla v Piemontě farnost, kde by nebyl kázal. Rád přijímal pozvání za kazatele devítidenních nebo třídenních pobožností, jubileí, slavností, za misionáře a exercitátora. Kněží znali jeho horlivost. Věděli, že z jeho úst neuslyší "ne", a nejednou zneužívali jeho ochoty. Don Bosko byl rád, že mohl duším prospět, a že si získával přátelství a známosti s kněžími i s laiky, kteří potom podporovali jeho dílo. Také doufal, že mezi nezkaženou ještě mládeží piemontského venkova najde dost hochů, povolaných ke stavu duchovnímu, kteří by mohli po výchově v jeho ústavě státi se jeho pomocníky. Tak si dovedl z misií, konaných v rodné farnosti kastelnuovské, malého Dominika Savia, jenž bude co nevidět blahořečen, a malého Cagliera, potomního kardinála a prvního zámořského misionáře salesiánského. Z None přivedl s sebou do Turína hošíka Pavla Alberu, jenž se po letech stal druhým nástupcem Boskovým v úřadě nejvyššího představeného kongregace salesiánské.

V prvním dvacetiletí kněžského života, využitkoval každé volné chvíle k apoštolským pracím na piemontském venkově. Později bývaly jeho vyjížďky řidší, od roku 1865 byl starostmi již tak zasypán, že všechna podobná pozvání odříkal. Apoštolské cesty Boskovy bývaly v těch letech velmi únavné. Nebylo vlaku ani aut, bylo mu jezdit poštovními vozy po cestách neupravených, kostrbatých, někde bezedných. Po hodinových a hodinových jízdách bylo mu chodit pěšky až 30. km daleko. V létě přicházíval na určené místo uprášen a zpocen, v zimě promrzlý. Již brzy v kněžském ústavě Gualově připravil si Don Bosko svůj "jídelní lístek". Ve svých sešitech měl napsáno asi sto kázání o různých předmětech: misijní kázání lidová, promluvy exerciční pro řeholníky i řeholnice, pro dospělé i pro mládež, pro třídenní i devítidenní pobožnosti, pro svátky svatých a podobná.

Nebyl zvlášť výmluvným kazatelem. Své vnitřní nadšení dovedl velmi mírnit. Nebudil pozornosti ani hlasem, ani střízlivými pohyby a odměřenými posunky. Mluvil krásným tenorem, jasně, vyslovuje až kupodivu zřetelně každou slabiku. Z hlasu vanula jakási nevýslovná směsenina vnitřní radosti, vážnosti i smutku. Svaté pravdy padaly z jeho rtů s přízvukem jakési zádumčivosti, a právě tím dojímaly. Mluvil nenuceně a lidově, nikdy strojeně, ani příliš slavnostně nebo učeně. Jeho kázání se podobala prostým otcovským rozhovorům.

Základem jeho promluv bývaly věčné pravdy křesťanské. Nikdy nemluvíval o všedních událostech světských. Svaté pravdy vysvětloval hojnými příklady, krásnými anekdotami, pocoučenstvími, uměl je přesvědčivým tónem zdůraznit a potřebě posluchačů přizpůsobit. Za své námahy klidil pravidelně velký úspěch.

Nebe samo očividně žehnalo práci horlivého misionáře, jak dosvědčují např. události v sídle dobrodinců Boskových, markýzů Fassatich v Montemagnu. Pozvali Dona Boska v roce 1864 do Montemagna, aby kázal při třídenních pobožnostech před svátkem Nanebevzetí Panny Marie. Rok byl tehdy velmi suchý a úroda z velké části zničena. Hrozny, kukuřice, brambory a zelenina zasychaly. Lidé trnuli strachem, čím se budou živit a co dají dobytku. Don Bosko v úvodním kázání vzpomněl i ničivého sucha. A jako by tajemnou mocí puzen, slíbil posluchačům déšť, budou-li v posvěcující milosti vzývat Pannu Marii: "Přicházejte jen po všechny tři dny pilně na farní pobožnosti," pravil, "dobře se vyzpovídejte, připravte se co nejvroucněji na sv. přijímání o slavnosti Nanebevzetí, a já vám slibuji jménem Panny Marie, že úrodný déšť zavlaží vaše vyschlé pozemky."

"Ale vy máte smělou odvahu," pravil Boskovi po kázání pan farář.

"Jakou odvahu?"

"No, že jste lidem na pondělí sliboval déšť."

"Já? Řekl jsem něco takového?"

"A jak důrazně! Zeptejte se jen kostelníka zde, poví vám vše slovo za slovem! Panečku, to dobře pochopili a výtečně si zapamatovali, ujišťuji vás."

Pokračování

Zaměstnanci Fordových závodů stávkují

Detroit. — V úterý v noci začalo stávkovat 170.000 zaměstnanců Fordových podniků ve 22 státech. Důvodem této stávky je neshoda mezi vedením unie UAW a zaměstnavateli o bezpečnosti při práci, o zkrácení pracovní doby a o podpoře dělníků, dočasně propuštěných z práce. Vedení závodů nabízelo smlouvu, kterou by se v době příštích tří let zaměstnancům přidávalo celkem bilión dolarů, avšak unie považovala tento obnos za nedostatečný. Bude-li tato stávka trvat delší dobu, dalších 170.000 zaměstnanců vedlejších Fordových podniků opustí práci.

Jsou obavy, že tato stávka bude mít nepříznivý vliv na celou americkou ekonomii, která právě vychází z doby recese a vysoké inflace. Předtím byly Fordovy podniky postiženy stávkou v roce 1967, kdy se nepracovalo 66 dnů; byla to nejnákladnější stávka v celých dějinách amerického unijního hnutí. V posledních třech letech autodělníci už stávkují po čtvrté.

Paní Marino, Vy ani nevíte, že divy tvoříte!

S Vaší trvalou teď mám sílu na manželovo hudrování trvale neodpovídat — a — doma je klid! —

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St. & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváku a ložnic; soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois
Sikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada:

A BICENTENNIAL SURVEY OF PROGRESSIVE LABOR MOVEMENT IN THE CZECH-AMERICAN COMMUNITY

(Pokračování z min. čísla.)

The progressive abandonment of Czech anarchism and revolution by leaders and followers alike and the resultant mutation towards evolutionary socialism in the radical mind introduced the third phase of Bohemian progressivism in the United States. Some reasons for these changes have already been suggested. Others were the dissipation of the "Cleveland Depression" in the late 1890's when McKinley's promise of a "full dinner pail" had reached fruition under the stimulus of war economy of the Spanish American conflict. This struggle itself fired the imagination of the Bohemian-Americans and diverted the attention of even the radicals, who, as Habrman indicated, *impatiently awaited the liberation of the Cuban masses.* The course of events in the Old Country likewise affected Czech - American radical thought. Bohemia's social democracy after a severe factional fight found its evolutionary or revisionist approach to reform partly vindicated by the Austrian electoral law of 1897. With the beginning of the twentieth century the battle waged for the establishment of universal manhood suffrage gained ground consistently and in 1907 reached the desired goal. Finally, the character of Czech immigration, in no small measure Catholic Moravian, changed substantially in the late 1880's. Obituary notices in the Czech-American press disclose the peasant origin of an overwhelming majority of the late immigrants. The great wave arriving in the 1890's and the 1900's excelled in its profession of Catholicism and conservative way of life. It was hardly the material of which radicals are made. The great growth of religious parish life in the decades before the world war indicated the direction towards which the late group leaned. Its germinating working class consciousness eventually led it to trade unionism rather than socialism.

The stock upon which the third phase of Bohemian-American action was grafted included both Daniel DeLeon's Socialist Trade and Labor Alliance and Eugene Debs' Social Democratic Party of America. In the depression years, beginning with 1893, not a mean portion of Czech labor became convinced that only state socialism could save the wage-earner. Following the counsel and example of Liebknecht and Bebel, the German social democrats, it sought salvation through the ballot and the seizure of the reins of government by possession of local and national offices. In 1894 DeLeon's candidacy to the House of Representatives won the support of a portion of New York's Czech radicals and signalized their break with revolutionary socialism. During the same year three Bohemian socialist candidacies were announced in the eighth, ninth, and tenth wards of Chicago, and Adolph Sabath, *seeking election for the council* on the democratic ticket, courted the left parties. Together, the three socialists pooled a total of 621 votes. After an absence of radical press since 1886, a daily, the Right of the People (Právo lidu) made its appearance in Chicago on May 1, 1893. Though a paper devoted to the interests of workingmen, it had a brief existence, the last issue appearing on September 30, 1894. By 1896 Frank Choura replaced anarchism by socialism in the mining communities for which he was a mentor, especially Bowerton, Pennsylvania and Neffs, Ohio. At the same time Frank Hlavacek, whose Labor News failed, realized the futility of revolutionary activity and went over to socialism.

The event closing the circuitous way in which progressivism of the Bohemian community travelled from Palda's original foundations of socialism, associated with the first International, through Bakunin's anarchism of the 1880's and back to socialism of DeLeon and Debs' type, was the establishment of the Social Democratic Party of America. At long last an organization appeared which had an American label, character, and program. Its leader, Eugene Debs, upon his release from the Woodstock, Illinois, prison, where he served a sentence for the Pullman strike, received a demonstration the like of which had not been seen in the history of Chicago. In 1896 he campaigned for William Jennings Bryan, a favorite with the Bohemian electorate. In June 1887 he laid the corner stone to the Social Democratic Party, including in it during 1899 a dissident group of the DeLeon's Labor Alliance. Among those who seceded were many Czech tired of DeLeon's autocracy.

To the impressionistic Hlavacek the course of those events had produced the moment when Czech progressivism, floundering and discordant, could find a force of gravitation and reasonable assurance of success. He abandoned an interim position as the editor of the **Torch** (Pochodeň), an official weekly of the Czech unions of Chicago, and essayed upon a new venture. In November 1898 he called a meeting of the socialists to discuss the possibility of reviving social democracy. Thirteen of the assembled agreed to organize a section and to join Debs promptly. Within a year eigth Bohemian section, with about four hundred and fifty members existed in Chicago. After 1900 sections were founded in the coal mining towns of Braidwood and Coal City, Illinois, in Racine, St. Louis, Milwaukee, and Cedar Rapids.

*The organization of Bohe*mian sections in Cleveland, where the Party became very strong, began shortly after the foundation of the Czech branch of the American Social Democratic Party (called the Socialist Party of America from 1901) had been laid. The prosperous growth of Cleveland Bohemian socialism was not particularly due to propagandistic activity of the "old timers" such as Hlavacek, but to a group of young social democratic enthusiasts from Bohemia, notably Tony Novotny, Joseph Martinek, Charles Pintner, and others. The newcomers stressed the need of a preparatory educational campaign and established this in December, 1907 in the Socialist Oratorical Club.. This society was more or less a copy of the social democratic clubs in the Old Country and operated without membership in or affiliation with any central political organization. In their programs the Cleveland socialists cultivated by discussion and argumentation not only a knowledge of economic theories but also promoted Czech nationalism or consciousness, founded on the perusal of the Hussite nationally radical era. After more than a year's operation and education, the Club became a section of the American Socialist Party, promoting the latter through public assemblies, commemorative celebrations, outings, membership drives, and social affairs. The success of this effort was attested first, by a rapid growth of the original unit to one hundred an four members within a year and, second, by the institution of new organizations. In 1906, six additional sections were founded in various Cleveland neighborhoods inhabited by the Czechs. One of these was a women's group. Together with Chicago, Cleveland formed the heart and soul of the new Bohemian radicalism in the States.

The development of Czech-American socialism necessitated an agency of communication and dissemination. This was met by an adequate press. The official spokesmen for and guides of the Czech sections were the English **Appeal to Reason**, edited in part by Debs, and three Bohemian publications, the Chicago **Justice** (Spravedlnost), Cleveland **American Labor News** (Americké dělnické listy), and the New York **Defense** (Obrana). Basically each was the representative and organ of a socialist central or steering committee of the city of its publication, though the **Justice** advertised itself as the official agent of the Czech-American socialistic branch or federation. It began as a weekly in March of 1900 and became a daily on July 4, 1905. As an official representative of the Party, it excelled all previous socialist periodicals, since it was not issued by any one individual or a coterie of radically inclined individuals, but as a party paper. The **Labor News** was printed as a weekly from January, 1909 with A. Huettler as its editor. Later it passed into the hands of Tony Novotny, Joseph Martinek, and other subsequent editors, continuing publication in the socialistic vein to March 27, 1953. The **Defense**, subsidized by the New York central committee, began in 1910. The **News** followed the theoretical and opportunistic line. The **Defense**, administered by an extremely radical board, tended consistently towards a strong revolutionary socialism. Apart from a regular periodical press, the socialists also issued a worker's library of transiations, guides, tracts, and pamphlets.

Beginning with 1900, therefore, the revival of socialism produced a worker's movement which paled every effort heretofore attempted by the Czechs on American soil in force and discipline. The Czech-American branch of Debs' Socialist Party to 1917 followed a definite program and, an occasional factional or ideological tiff notwithstanding, united a membership of several thousand wage-earners into a solid radical labor front. It enjoyed the reputation of being one of the strongest and most active foreign language units in the American Socialist Party. By appearing personally at Chicago's National Hall on Racine and 18th Street in the campaign of 1900, Debs won the enthusiastic support of the Bohemian socialists in all his succeeding campaigns for the presidential office. In local and state elections the Czech socialists developed spirited, even if unsuccessful, preelection activity through a number of political clubs.

In December 1901, largely through the efforts of Hlavacek and his mouthpiece, the **Justice**, a general convention of Bohemian wageearners convened at the National Hall. Its purpose was a union for cooperative labor action of socialists, freethinkers, and trade unionists. Delegates representing all three groups came from such distant places as New York, Ohio, Pennsylvania, Missouri, and areas of Metropolitan Chicago to join in the deliberations. The conclave gave birth to the Czech-Slavic Labor Party of America, whose tenets were Marxian and whose executive was a committee of eleven men. The Party was launched with great expectations, yet, in spite of two subsequent conventions of 1902 and 1903, this radical version of an old Amrican pan-Slavic dream did not materialize. The Slavic labor which Hlavacek wanted to win for socialism failed to respond.

(Continued in next issue)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochut'

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

● THE MILOS FORMAN RETROSPECTIVE

The work of Academy-Award winning Czech director Milos Forman begins a two-month retrospective of the work of major film directors at Facets Multimedia Center, 555 West Belden Avenue, Chicago, on Tuesday, September 7th. Forman's first feature film, COMPETITION, will be screened on September 7th at 7 and 9 p.m. The Forman retrospective includes showings of all of Forman's films through his first American feature, TAKING OFF. Most recently, Forman received the Academy Award for his film, "One Flew Over a Cuckoo's Nest."

Funny, irreverent, anti-conformist, Forman was a leading director from the Czech New Wave. His reputation was established abroad on the basis of such films as LOVES OF A BLONDE and FIREMEN'S BALL (Also shown during the retrospective), and for his ability to unveil irony in the midst of small, everyday situations. His films are funny, touching, and marked for Forman's highly improvisational use of actors.

Forman's very first work, AUDITION / COMPETITION, made in 1964, will be shown on Tuesday, September 7, at 7 and 9:00 p.m. Already he had scripted his own film with Ivan Passer, Miroslav Ondricek (who later worked with Lindsay Anderson on O LUCKY MAN!) was the cameraman, and the music is by Jiri Slitr. COMPETITION is actually two shorter films, originally shot as documentaries and later restructured into a feature film: DO WE NEED ALL THOSE BRASS BANDS? and THE AUDITION. In BRASS BANDS, two famous bands are practicing for a contest but can't get over the generation gap of the players; in AUDITION, an amateur singer tries out for a cabaret musical. The films are touching and funny in their depiction of ordinary human situations, extraordinary in Forman's ability to observe, and a germinal work in laying the groundwork for Forman's unique personal style.

On Wednesday, September 8, and Thursday, September 9, at 7 and 9:00 p.m., Facets will be showing BLACK PETER. "Very funny," wrote the New York Times, "but also very true." Made in 1964 as Forman's first true feature film, it is a work which "disarmingly portrays the fumbling relationships of a Czechoslovak adolescent during a summer when the Twist and the bikini were Eastern Europe's greatest crazes." A 17-year old Peter is hired as a detective in a supermarket, and the only shoplifter he arrests is the store manager's closest friend. His relationship with his girlfriend provides a ground for many ironic situations, marked, however, by the underlying theme of their inability to communicate.

The film which established Forman as one of the world's leading directors and a master of understatement, unpretentiousness and casualness, LOVES OF A BLONDE, will be shown on Friday, September 10, and Saturday, September 11, at 7 and 9:00 p.m. Underlying Forman's naturalistic, deceptively simple observations are universal truths about the ironies of romantic aspirations. A factory girl meets a young musician at the local dance and sleeps with him. Later she unexpectedly visits him at his home, and creates a series of extraordinarily funny situations. "Forman," wrote a Czech film critic at the time, "requires no more than an anecdote to depict the social and human universe within its seemingly narrow confines."

FIREMEN'S BALL, Forman's 1968 film, will be shown on Sunday, September 12 and Monday, September 13, at 7 and 9:00 p.m. When this film was released in Czechoslovakia, forty thousand firemen walked off their jobs in protest, and Forman was forced to travel around the country explaining the acidly funny satire of this film and get the firemen back to their jobs. This is the last film Forman directed in Czechoslovakia and also his most mature; a bravura display of comedy in very ordinary situations. The overall story is simple: at the annual firemen's ball the entertainment committee will hold a beauty contest, and present an award. Except that... while the firemen are frantically dealing with the complications, a house next door burns down. FIREMEN'S BALL is a beautifully photographed, totally enjoyable film.

Forman joined with Buck Henry (of the GRADUATE) to make his Hollywood film, TAKING OFF, in 1971. TAKING OFF will be shown on Tuesday, September 11, and Wednesday, September 15, at 7 and 9:00 p.m. Forman's intention is not to be didactic as much as to show, with a sympathetic eye, the ironies of human behaviour, in this satiric approach to the generation gap. The camera work is outstanding, done again by Miroslav Ondricek. Through Forman's simplistic sensitivity, the film flowingly joins isolated pieces of satire to form an almost musical composition in cinema.

All programs will be held at Facets Multimedia Center, 555 West Belden Avenue, Chicago, 60614. For further information please call 281-9075.

Communists and Christians

A dramatic event that occured last week in East Germany has once again drawn attention to the long-smouldering conflict between Church and State in Communist-run countries. In Zeitz, an industrial town in Saxony, Oscar Brusewitz, a Lutheran pastor set himself on fire in protest against the regime's religious policies. Pastor Brusewitz carried two posters accusing the Communists of "oppressing young Christians."

Religious denominations are, of course, allowed to conduct services in East Germany. But young believers are warned against undergoing religious instruction and are frequently barred from higher education. The East German constitution, like that of other Communist-run countries, guarantees the freedom of conscience which is also upheld by the statutes of the United Nations as well as by the more recent Helsinki documents.

Unfortunately, in Eastern Europe the recognition, in principle, of religious freedom does not necessarily imply the practical implementation of those principles. In every Communist-run country, even in those where Stalinist methods have been largely abandoned, the various churches are fighting a never-ending battle with Communist authorities. In most cases, the main issue is the religious education of the young and the number of seminaries which are allowed to function. Religious freedom becomes an empty word when there are no clerics to teach the Gospel. In Czechoslovakia, for example, last year one thousand six hundred communities were without Catholic priests. Of a total of four thousand priests, five hundred were forbidden to exercise their religious functions.

The Vatican's flexible Ostpolitik has somewhat eased the tension between Catholics and Communists. It lead to the appointment of new bishops and cardinals in Hungary, Poland and Czechoslovakia. Yet, the fundamental issues between the Church and the Communist states have not been solved. Only a few months ago, Poland's Catholic bishops protested what they described as infringements on the freedom of conscience and religion as guaranteed by the constitution. Significantly, the Polish Catholic bishops' protest included objections to the same practices — namely, the pressure to which young people are subjected for openly practising their religion — which the Protestant pastor Oscar Brusewitz denounced while setting himself on fire.

Marxism-Leninism makes no distinction among the various churches — it takes a hostile attitude towards all of them. Russian-Orthodox Christians in the Soviet Union are not better off than their Catholic or Protestant brethren in other Communist-run countries. The plight of the Russian Orthodox in the Soviet Union was dramatically illustrated by a petition submitted last year to the Nairobi conference of the World Council of Churches. Signed by two orthodox priests, the Revedends Gleb Yakunin and Lev Regelson, both living in the Soviet Union, the petition called on the World Council to inform public opinion of what the two priests described at "flagrant persecution of religion". The petition denounced the internment of priests and believers in so-called psychiatric institutions and demanded that believers unable to practise their religion under the Soviet regime be allowed to leave the country. While Soviet information media denied the charges levelled by the two priests, the petition might have been instrumental in prompting Soviet authorities to allow the publication of a new translation of the New Testament. Whether the new translation, to be issued in one hundred thousand copies, will reach the Russian believers, of course, *a different question.*

36th AMERICAN-CZECHOSLOVAK DAY PLANNED FOR STATE FAIR OF TEXAS

Abbott, Texas — The American-Czech Cultural Society, representing the major Czech fraternals and organizations in Texas, have finalized plans for the 36th anniversary of American-Czechoslovak Day at the State Fair of Texas on Sunday, October 10th at the State Fair grounds, Dallas, Texas.

The days activities will begin at the Livestock Coliseum at 9:30 A.M. with the Czech Day program. Among the featured groups will be the Dallas Czechoslovak Concert Orchestra conducted by Cyrill Podladnik; special numbers by the American Sokol Organization, Southern District Units; Moravian Maypole danced by the youth; Czech choral music by a statewide choir directed by Nick Morris, the Moravian Beseda danced by circles from throughout the State, and a special salute to the United States, "Happy Birthday, America" by various participating groups.

At noon, the activities will move to the Band Shell where food and refreshment will be available throughout the day.

The afternoon program will feature the accordians of Jerry Petter and Johnny Dobucek; the polka music of Bill Kucera's Czech-Mates from Mesquite; the K.J.T. Youth Polka band, and a parade of authentic Czech-Moravian Kroj narrated by Miss Agnes Houdek.

Throughout the day, Czech participants shall be performing for the fair visitors at various locations. At noon, a program will be presented at the Women's Building with polka music, the Liska Family Singers; a ballet featuring the music of Smetana; the Maypole dance by the Abbott K.J.T.-K.J.Z.T.; the Beseda, and a parade of Kroj. The "Big-Tex" stage program will consist of a Sokol Exhibition and the dancing of Czech folkdances and the Moravian Beseda.

In front of the Hall of State at 3:00 p.m., special numbers will be presented by the American Sokol.

The day will conclude with a repeat performance at the "Big-Tex" stage at 7:00 p.m. and participation in the torchlight parade within the Fair Grounds.

The American-Czech Culture Society extends an invitation to all and hope you will come and enjoy the 36th celebration of American-Czechoslovak Day in its salute to the United States on its 200th anniversary.

Alden Blanar Smith,
Program Chairman

The Feast of St. Wenceslaus will be celebrated in Cleveland, O.

The 53rd Annual Commemoration of the Feast of St. Wenceslaus will take place on Sunday, September 26, 1976 at Holy Family Catholic Church E. 131st Street and Chapelside Avenue. At 12:00 Noon a Mass will be offered by Auxiliary Bishop of Cleveland Gilbert Sheldon assisted by several local Czech and Slovak priests. Former Bishop of Cleveland Clarence Issenmann will also concelebrate. Host pastor of Holy Family Parish is Rev. George Vituj.

A banquet will follow in the parish auditorium at 2:00 P.M. Main speaker will be Abbot Jerome Koval O.S.B. of St. Andrew's Abbey in Cleveland. Jerry Hrich is banquet chairman. He may be reached for dinner reservations at 663-4151. President of the St. Wenceslaus Day Committee for 1976 is Louis Radecky 13906 Durkee Avenue. He may be reached for details concerning the celebration and program book at 921-9016. Secretary is Gladys Ocilka and Treasurer is Patricia Ciha.

urther details contact:
h A. Kocab,
icity Chm., 883-1760

CZECH PARTICIPATION IN EUCHARISTIC CONGRESS—1976

Msgr. Alois J. Mořkovský:

The special share of Czech participation in the 41. Eucharistic Congress—1976 — in Philadelphia was the Holy Mass in Czech in St. Peter's Church, where are the remains of Blessed John Nepomuk Neumann, native of Bohemia who became fourth bishop of Philadelphia (1852—1860) and is about to be canonized a saint.

Rev. Dr. Ludvík Němec composed the missalette for the people for this occasion. In his introduction he gives a concise and scholarly overview of the history of the devotion of our Czech and Moravian people to their faith and particularly to the Holy Eucharist, the Sacrifice of the Mass, Holy Communion and the Real Presence of Christ in the Eucharist. Further he relates the purpose, beginnings and progress of eucharistic congresses from a local attempt in France in 1881 till today's worldwide tribute to the eucharistic Christ.

Holy Mass began at 10:30 a.m., Sat., Aug. 7, Most Rev. Bishop John L. Mořkovský of Houston, Texas, offered it as principal celebrant with about forty concelebrants, among them: Most Rev. Bishop Bernard J. Ganter of Oklahoma, Rt. Rev. Thomas J. Havlik, OSB., of Lisle, Ill., Rev. Dr. Ludvik Němec, chairman of the committee, on Czech participation in this Congress; next four from Rome, Italy: Rev. Msgr. Jaroslav Škarvada, delegate of the Holy See for Czech Catholics in exile, Rev. Msgr. Francis Planner, rector of Nepomucenum Seminary in Rome, Rev. Jaroslav Polc, also from the same, Rev. Thomas J. Špidlík, S.J., with the Vatican Radio, Rev. Alexander Heidler, with Radio Free Europe from Munich, Germany; further Rev. Vojtěch Vit, O.S.B., editor of Hlas Národa (Voice of the Nation) from Chicago; next from Texas, Rev. Msgrs. Edmund Bilý, John J. Hanáček and Alois J. Mořkovský, and Rev. Ladislav Daněk; also some known in Texas: Rev. Fathers Peter Esterka of St. Paul, Minn., Charles Kolek, O.S.B., of Chicago, John J. Michalička of Oklahoma and Alois Vyoral, S.D.B., of New York. Altogether about seventeen states of the U.S.A. were represented by Czech clergy.

Before the Mass the congregation sang several Czech hymns and during the procession of the clergy to the altar and at the appropriate parts of the Mass they sang the majestic traditional verses of the Mass Hymn, "Behold, the Altar of the Lord shines bright." The Mass sittingly at the Eucharistic Congress was from the feast of the Body and Blood of the Lord (Corpus Christi) formerly from the Thursday, now from the Sunday, after Pentecost.

The First and Second Readings were read respectively by Miss Alena Pokorný from the National Alliance of Czech Catholics and Sir Knight Amos Pavlik, president of the (Men's) Catholic Union of Texas. The Gospel was read by Rt. Rev. Thomas J. Havlik, O.S.B. Very Rev. Dean John J. Anděl of Cleveland, Ohio, preached in English and Very Rev. Peter Lekavý of Cavalier, South Dakota, in Czech. The General Intercessions were led by lay persons from New York, Chicago, Washington and Philadelphia.

The Offertory Gifts were brought up by a long procession of men, women and young people dressed in our picturesque folk costumes. Four of the concelebrants took turns at reading parts of the Eucharistic Prayer designated for individual priests. The congregation sang at Communion, "Welcome, Jesus, welcome, Living Bread." Most Rev. Bishop Mořkovský preached after Communion. After Mass all sang enthusiastically our hymn, "Oh, Saint Wenceslaus", and next our national anthem of Czechoslovakia, "Where is my home," followed by its Slovak partner, "Lightning above Tatra."

The tribute to Blessed John Nepomuk Neumann in the lower church was carried out less solemnly, as Mass was still being offered there. Our artist, Miss Kaňa, sculptress and painter from Houston, presented there her artistic painting in honor of Blessed John Nepomuk Neumann. The clergy along with the committee and hosts had dinner next in the nearby hall. All scattered next to view and hear various attraction of the Congress.

Monday, Sept. 9, at 10:00 a.m. a meeting was called at Chestnut Hill College by Rev. Dr. Ludvik Němec, chairman of the committee for Czech participation in the Congress. Most of the clergy arrived early and twelve of them, including Most Rev. Bishop Mořkovský, concelebrated Mass in Czech in the chapel, the bishop preached in Czech. The meeting was not large but highly informative and important, thanks especially to the attending priests from Europe named above.

Sad are the conditions in the CSSR due to oppression and the sad fact that religion is insidiously but openly and designedly suppressed. Today's exiles differ much from former immigrants here; dealing with them is difficult. The Pontifical Nepomucenum College in Rome serves less and less as a seminary, as fewer and fewer students come from Bohemia and Moravia. Yet the institution serves a new important and highly worthy purpose, as it now is a center of contact with the exiles all over the world and concerns itself about providing for them services as far as possible and especially religious literature, which they so eagerly desire as norishment for the soul. As mentioned above, Rev. Msgr. Jaroslav Škarvada, who has his office and center of operation in the Nepomucenum, is charged by the Holy See with care for our Czech Catholics in exile.

The Nepomucenum is still under a heavy burden of a big debt, although an amount has been paid off and the Canadian College leasing part of the Nepomucenum gives some relief. Still the Nepomucenum needs and deserves much greater and prompt help from us in America particularly through our National Alliance of Czech Catholics and our Fraternals (KJT, KJZT, KD etc.) and from generous benefactors, to safeguard our honor and prove our loyalty to this bastion of our Faith, that this institution may continue its apostolic labors for those who unfortunately live away from their Country and are prevented from close contact with brothers of their Faith, whether it is in various parts of Europe, in Germany, France, England, Scandinavia, in the New World, in the U.S.A., Canada, Mexico, South America, or in Australia and elsewhere. The Nepomucenum now is charged with the task of engaging and preserving some salutary religious contact with them and each of us has not only an opportunity but even a serious duty to support such purposes and efforts of the Nepomucenum for the Faith of our brothers and sisters in exile from their homeland. The management and finances of the Nepomucenum are now under close supervision by the Vatican.

After adjourning at noon our meeting was feasted in the dining hall of the college, where friendly entertainment prevailed, thanks to the Sisters of the Congregation of St. Joseph and Father Němec. After the luncheon most of the group departed, but about a dozen remained to formulate an urgent report and appeal to the government of the United States of America about conditions in CSSR and how our government should do something on principle against the godless and unjust oppression of our believing people under Communism.

Finally we adjourned and departed better informed and pleasant memories and gratitude to Father Němec and the institution that hosted us, but with better understanding about what is happening to our believing people, greater sympathy for them, and what we must do, not to incur the serious charge that indifferently we did nothing. We sing and pray, "Good Lord, preserve in us our patrimony," but God depends on us to make the effort even with sacrifice that this patrimony of the Faith perish not among so many of our believing but oppressed brethren, forced out of their homeland and without the support of religious environment.

LUBOR J. ZINK of the 'TORONTO SUN' reports on

SEXPIONAGE AND THE KGB

Ottawa — In January 1974 he wrote a series of articles on training areas in the Soviet Union for deep cover KGB agents. He mentioned specifically: "An area of some 425 square miles south-west of Kuibyshev, referred to as Gaczyna," where there is also a Canadian section, "From which Russian recruits emerge after ten years of rigorous training as polished Canadians with perfect cover stories matching Canadians identification papers."

A book has just been published in New York and London by young British Sovietologist David Lewis who in his extensive research of what he calls Soviet "Sexpionage" came across material and testimonies which confirm what Lubor J. Zink, the Czech-Canadian reporter wrote on the basis of information from different sources.

"Training in the techniques of sexual entrapment also forms an important part of the ten-year-long course which top KGB illegals undergo before being sent abroad to establish spy rings. Their studying is done in an environment contrived to correspond as closely as possible to that of their assigned country.

All this confirms what Lubor J. Zink wrote two and a half years ago on the training of Soviet spies. Lewis mentions the Gaczyna establishment only "en passant" -- in dealing with "Sexpionage" which has become a sophisticated deadly weapon since Mata Hari days.

WE SHALL NOT FORGET . . .

Paul Rimstead of the "Toronto Sun' reports from Prague:

I learned something last week on my first visit behind the Iron Curtain.

I am talking about the European trip we made to film hockey teams which will be taking part in the upcoming Canada Cup series.

You really don't know what to expect.

We hear that it is bad, but you have to think about it and wonder if we are victims of our own propaganda.

What I mean is, if half the world lives that way, there must be something to it.

I was not ready for what we found.

Prague, once one of the world's proudest cities, is today little more than a graveyard for lost souls — people with no hope.

It is a mass of gray. The buildings all need paint and are in a state of early decay. Windows are not washed. Lawns are not cut. There isn't a flower to be seen anywhere.

Streetcars bend the long grass ahead of them as they chug through the streets. Not even municipal places are cared for.

There are few cars and every once in a while, you would see a small cluster of people, dressed drably, waiting for a bus.

There were no smiles, no laughing conversations, just gray faces.

Nothing has disappointed me so much.

We were treated very well, mind you, especially by the hockey people. But you had to imagine what it would be like, living there all the time.

We met one young man in a bar and he said openly that he has been trying to get out of Czechoslovakia for the last two years.

We went into a typical apartment area to meet some young men who showed us how to play a game called legball: very interesting and great for people of all ages.

They seemed genuinely happy and carefree and were obviously enjoying themselves as all young men do when playing sports.

Perhaps that is one of the reasons athletes from the communist countries are so good — it's about all they have to do for recreation and, of course, the government demands excellence.

I must again point out, in case I have given the wrong impression, that we were treated superbly by the Czechoslovakian sport fans.

The communist world is by all means, a difficult world to understand. We are the same people, the same species and yet our lifestyles are so different . . .

Believe me, despite all our problems in Canada or in the U.S.A., we are very lucky in our free countries . . .

I worry, though, how long the rest of the world will let us live this way or, how long it will take us to understand that in the divided world of today our freedom is in great danger if we'll forget how and when the people of Central and Eastern Europe have lost their freedom.

THE PHASE OUT OF THE TRAVELING LIBRARY SERVICE

The Chicago Public Library's Board of Directors today voted to phase-out traveling library service.

Traveling service to the general public at 13 community locations will be phased-out gradually. In all but a few locations, library service currently is available at a nearby branch. In the few locations where there is no conveniently located branch, alternate library service will be provided simultaneously with the phase-out, the Board of Directors stipulated.

Prohibitive cost, inadequate space to offer the full range of library service, and duplication of resources offered by CPL were the reasons cited by a staff task force in recommending the phase-out of the CPL's nine traveling units.

"The task force study indicates that the Library could reach more people with better library service by supporting branch libraries rather than exorbitantly expensive and relatively ineffective mobile library service," said David L. Reich, Chief Librarian.

The Library first began mobile service in 1939 as a means of reaching patrons in outlying areas of the city. A primary function of the traveling branch has been to serve as a bellwether.

As the number of branches has increased, circulation of traveling units has steadily decreased. In 1969 when there were 63 branch libraries, circulation for the travelers was 413,593. In 1975, with 79 branch libraries, circulation had fallen to 176,490. On an average each mobile unit served approximately 7 persons per day last year.

The task force report also points out that the annual operating cost for a traveler is nearly double the operating cost for a small branch, $80,300 compared with $48,000, despite the traveler's shorter service schedule, 37½ hours compared with 65 hours for most branches.

Most important, the report continues, in a small branch library the patron can attend a variety of library programs and make use of reference materials, card catalogs, newspapers, magazines, and other periodicals. The size of the traveler limits its resources to mostly paperbacks, primarly fiction.

In considering termination of school stops, the Library was guided in part by conversations with the Board of Education in which it was learned that every public school has a central library collection. The important task of acquinting youngsters with the resources of the public library will continue, as it has for many years, through visits by branch librarians to classrooms and school visits to branch libraries.

West-Fest Termed a Success

Abbott, Texas. — When the last light was out, some 40,000 people had attended the 1st West-Fest on Labor Day weekend. Based on the Czech-Moravian heritage and culture of Central Texas, the festival exceded even the wildest expectations of the organizers. Indeed West-Fest has emerged as a full-fledged festival of Czechs and ranks with the Ennis Polka festival, Fort Bend County Czech Days, and the Sts. Cyril and Methodius Heritage Day.

The day opened with a parade in downtown West and a formal opening of the event by Mayor A. J. Muska. Throughout the festival, music was provided by Bill Kucera's Czech-Mates, the Harold Strandt Orchestra, the Hi-Toppers of New Braunfels, and the Panther City Polka Boys of Fort Worth. Attempting to bring "alive" the Czech and Moravian culture, the Dallas Sokol presented an exhibition; the Choir composed of individuals from West, Waco, Abbott sang many of the beautiful songs from the Old Country including "America" in Czech and the "Song of Bohemia" Waltz. On both days, the visitors saw the various Besedas and folk dances performed: the Dallas Czech folk-dance group danced the Slovakian Beseda along with the "Hanácká" while the Abbott and West Circle performed the Moravian Beseda.

A special treat at the festival included the participation of the student Czech choir from the University of Texas, Austin. On Sunday evening, a program "Texas Czechs in Review" was narrated by Mr. Rudy Sefcik, editor of the Věstnik and announcer for the Czech Hour over Station KHBR, Hillsboro. Miss Charlotte Banik gave a beautiful rendition of "The Star-Spangled Banner", and our beloved anthem, "Kde Domov Můj". Many Central—Texas Czechs were presented and Mrs. Helen Lenart narrated a style show of authentic and Texas produced "kroj" which delighted the audience.

Throughout the grounds were some 50 arts and crafts booths which featured all types of articles and some 10 food and drink stands and tents. Business was good throughout the festival and Czech Catholic Unions delighted the guests with their offering of a "Czech plate" featuring klobase, zeli, and potatoes and plenty of music.

So circle your calendar for Labor Day weekend, 1977 as West-Fest will be bigger and better. It is our goal to "always" emphasize our music, tradition, and culture — to make it an event to attend.

Two dates to remember: the annual Koláče Festival at the WFLA Hall, Dallas on September 19th and the 36th American-Czechoslovak Day at the State Fair of Texas at Dallas on Sunday, October 10th. We shall have song, dance, music, Sokols, and plenty of food and drink — all are welcome!

S Pánem Bohem.

A.B.S.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

TAIWAN . . . NEXT CAPTIVE NATION?

Is the United States going to withdraw recognition from the Republic of China and permit the Red Chinese to destroy a trusted and dependable friend? Is there any doubt but that the communists of mainland China would destroy that island democracy if they were sure the United States would not intervene? And if the people of the United States permit our government to do such a treacherous act . . . will America have a single friend left in the world?

There are strong indications that the State Department of the United States is in the midst of pulling the rug out from under the free Republic of China. Just as we are in the midst of giving away the Panama Canal, just as we gave away Eastern Europe after World War II and permitted fourteen nations of people to be unwillingly swallowed up by the communists of Russia between 1920 and 1940.

But now, we are in a new era of communist imperialism and Cuba in 1960, Cambodia, South Vietnam, Laos in 1975 and Angola in 1976 are the newest additions to the growing list of Captive Nations. How long will the people of America stand by and permit its Washington officials to give away the world to Soviet and Chinese communist aggression?

July 4, 1976 the United States celebrated her Bicentennial. It was a glorious Fourth of July celebration and it appeared that for a brief moment the people of the nation had recaptured the spirit of 1776 . . . the spirit of freedom and independence. It was that spirit which caused the Congress of the United States to pass Public Law 86-90 based on a Congressional Resolution in 1958 which set the third week in July each year as Captive Nation's Week.

Well, Captive Nation's Week was celebrated in America July 18-24, 1976 only a short time after our own Bicentennial 4th of July celebration. And what did it mean? In view of our official actions . . . a no-win war in Korea, another no-win war in Vietnam, money, machinery and technology in ever larger streams flowing to the Soviet Union, our bungling in Angola and other African nations, our planned giveaway of the Panama Canal and our withdrawing of all military advisors from Quemoy and Matsu . . . It is possible that SOMEBODY IN THE STATE DEPARTMENT DOESN'T KNOW WHOSE SIDE we are supposed to be on!

HOW THE BISHOP FINALLY WON SAINTHOOD

By *John Carr* and *John F. Clancy*

(Conclusion from last issue.)

The secretary of the commission, Dr. Livio Capocaccia, a prominent Rome internist and university professor who was one of the seven-member majority, began preparing the report the following night. It occurred to him then that the two dissenting reports merited further examination.

On his own, Dr. Capocaccia came to Philadelphia last October and spent a week giving local supporters of the cause instructions on gathering documentation he felt was needed.

Further medical records were obtained from Misericordia Hospital, and some records that had been assumed to be lost were found misfiled. To replace the lost biopsy and analysis, records were obtained from seven doctors who had worked on the case and had recorded the biopsy report.

One of the two local doctors chosen for evaluation of material during the original search was Dr. John Kirkpatrick, a pediatrician specializing in oncological illness in children.

Dr. Kirkpatrick was chosen in 1970 to head the children's department at Children's Hospital in Boston — by coincidence, a hospital where a patient had once been reported cured of Ewing sarcoma, the only cure among 120 cases. The report of that cure had been considered in the Vatican's earlier decision.

Dr. Kirkpatrick checked the Boston hospital's records of that case and learned that it was "similar" to young Flanigan's, but not "identical."

The Flanigan boy's cancer had spread from his legs into his chest and jaw with metastasis (further speading) throughout both lungs. The Boston victim's cancer had spread only to a single lesion on one lung.

"In addition, the Boston boy had been bombarded with so much X-ray and chemotherapy over several years that his recovery was easily explainable by medical science," Msgr. McGrath said.

The new material was submitted to Rome, and Dr. Capocaccia asked the medical commission to rehear the case. After several weeks the members agreed to do so and on Dec. 18 1975, they agreed unanimously that the cure was miraculous.

REHEAR THE CASE

One of the seven physicians who originally voted negatively later told Msgr. McGrath that he had done so because he considered the cure a "grace" rather than a "miracle."

"How did I even get involved in that aspect?" the doctor asked the monsignor. "That was your department."

And so, after 79 years of prayers, petitions and investigations, "the process" nears completion. As to precisely when the end will come, Cardinal Krol says:

"I am looking forward to the canoniaztion possibly sometime in the autumn."

Even if the Flanigan case had ultimately been ruled out, the cardinal said he felt that Bishop Neumann eventually would have been canonized.

"I personally know of several cases which I genuinely feel were miraculous through Bishop Neumann's intercession," he said. "They only needed to be documented."

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500